Bronchitis, pertussis
esetén

Contratussin

Gyártja és forgalomba hozza: **BAYER GYÓGYSZERTÁR** Budapest, VI., Andrássy-út 84 sz.

TÖRÖK-LABOR

gyógyárunagykereskedés és vegyészeti gyár rt.

BUDAPEST, VI., KIRÁLY-UTCA 12.

Ismét régi pontossággal szállítja
a gyógyszertárak szükségleteit.

SÜRGÖNYCIM: DROGTÖRÖK BUDAPEST. — TELEFON: *225—460

MEDICINA
GYÓGYSZERÁRUNAGYKERESKEDÉS KFT.
BUDAPEST, VI., HAJÓS UCCA 32

TELEFON: 120—261

Ismét a leggyorsabban és a legpontosabban és csak gyógyszertárak részére szállít.

TELEFON: 127—401

Kun Ferenc gyógyszerész
Budapest, VI. Andrássy-út 99

a gyógyszerész

A MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETE
GYÓGYSZERTÁRI DOLGOZÓK SZAKOSZTÁLYÁNAK HIVATALOS LAPJA

III. ÉVFOLYAM. BUDAPEST, 1948. SZEPTEMBER 30 18. SZÁM

Ismét kapható:

VITACHINA DRAGÉE dr. REX

B_1 vitamin, chinaalka oidák, Arsen, Strychnin tartalommal.

HEXAMYGDAL TABL. dr. REX

Mandulasavas Hexamethylentetramin tartalmával a hugyutak acut és chronicus infectioi ép veseparenchyma esetén.

Cystitis, pyelitis, pyelocystitis esetén.

Gyártja:
REX Gyógyszervegyészeti Gyár és Gyógyárukereskedelmi rt.
BUDAPEST — DEBRECEN.

TARTALOM:

A Centenáris Gyógyszerész Hét programmja ... 545
Szakosztályunk Országos Taggyülése ... 546
(sz. j.): Záróra ... 548
Bognár Károly: A Politikai Bizottság határozata és az értelmiségiek ... 550
N. Ritikov: A Szovjet szakszervezeti demokrácia 552
Dr. Koczkás Gyula: „Gyógyszerészek az iskoláért" 554
Dr. Faragó László: Gyógyszerészdolgozók az iskoláért ... 555
„A Gyógyszerész" két éve ... 557
Dr. Végh Antal: A Centenáris Gyógyszerész Hét tudományos előadásai ... 559
Szeptember 16-i taggyülésünk jegyzőkönyvi kivonata ... 561
Hartmann Tivadar: Kezdjük előlről az elhanyagolt szervezési munkát ... 564
Dr. Kedvessy György: A centenáriumi gyógyszerészi kiállításról ... 568
Dr. Némedy Imre: Mit állítunk ki a Gyógyszerészi Muzeumban ... 571
Kazay Endre sajátkezü feljegyzéseiből — A hangos kiáltásra nagy szükség van — Nem ugy, mint a régi gyógyszerész-ujságok — 1848—49-i szabadságharcban résztvett gyógyszerészek névsora — „Demokrácia" 1911-ben — Népjóléti „értesitő" — Aranydiplomások — Könyvismertetés — Hirek — Szerkesztői üzenetek és más közérdekü közlemények.

THALLMAYER ÉS SEITZ R. T.

gyógyszerárunagykereskedés és gyógyszervegyészeti laboratorium

Budapest, V., Zrinyi-utca 3

Telefon: 182—938

Sürgönycim: THALSEITZ BUDAPEST

Ismét békebeli gyorsasággal expediál.

INJECTIONES ERI

minden összetételben készülnek

Előállítja: Spergely Béla és Spergely Béláné

gyógyszerészeti laboratóriuma

Budapest, XIV., Stefánia-ut 25. Telefon: 296—452

SYNTESTRIN TABLETTA

ismét korlátlanul beszerezhető!

Richter Gedeon vegyészeti gyár r. t. Budapest X.

III. ÉVFOLYAM BUDAPEST, 1948. SZEPTEMBER 30 18. SZÁM

a gyógyszerész

A MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETE
GYÓGYSZERTÁRI DOLGOZÓK SZAKOSZTÁLYÁNAK HIVATALOS LAPJA

A Centenáris Gyógyszerész Hét programja

A centenáris hét célja szakmai tudományos előadások kapcsán a magyar gyógyszerész-társadalom továbbképzését elősegíteni.

Szakmai kiállítás rendezése; maradandó szociális és tudományos létesitmények felavatása; aranydiplomák kiosztása; a Gyógyszerész Hét folyamán haladó szellemü világnézeti előadások tartása.

A Centenáris Hét programmja a következő:

1) Október 9-én este 6 órakor megnyitó ünnepség (VIII, Szentkirályi-u. 21, Semmelweis-terem).

a) az ünnepséget megnyitja *dr. Mozsonyi Sándor* egyetemi nyilv. rendes tanár, az ülés elnöke;

b) a megnyitó beszédet tartja *Olt Károly* népjóléti miniszter;

c) szakmai politikai kérdésekről beszél *Harangi Sándor*, az Országos Gyógyszerész Egyesület miniszteri biztosa.

d) tudomány-politikai előadást tart *dr. Schulek Elemér* egy. nyilv. rend. tanár;

e) az aranydiplomákat kiosztja a budapesti egyetem rektora;

f) a gyülés elnöke bezárja az ülést.

A gyülésen résztvevő diszelnökség tagjai: *Olt* Károly, *Ortutay* Gyula miniszterek, *Vikol* János államtitkár, *Simonovits* István min. osztályfőnök, *Szántó György* min. tanácsos, *dr. Dávid* Lajos, *dr. Schulek* Elemér egyetemi professzorok, *Hatvani* Béla népjóléti min. osztálytanácsos, *dr. Losonczy* György gyógyszerész, a Gyógyszerészek Országos Jóléti Alapjának elnöke.

A Centenáris Gyógyszerész Hét elnökei: *Harangi* Sándor, *dr. Mozsonyi* Sándor és *Székely* Jenő.

2) Tudományos előadások programmja a következő:

Október 11., hétfő:

1. *Dr. Bari Zsigmond* egyetemi magántanár (Pécs): A gyógyszerész hivatásának helyes betöltése.

2. *Dr. Novák István* egyetemi magántanár (Szeged): Beszámoló laboratóriumi munkálatokról.

3. *Varró Aladár Béla* gyógyszerész (Makó): Gyógynövénygazdálkodásunk és a gyógyszerész.

Felkért hozzászólók:

Vidovszky István gyógyszerész (Békéssámson)

Dr. Rom Pál egyetemi magántanár, az Illóolajkisérleti laboratórium vezetője.

Október 12., kedd:

4. *Dr. Csipke Zoltán* egyet. c. rk. tanár: Kenőcsök vizsgálata (Homogenitás megállapitása mikroszkóppal, stb.);

5. *Dr. Kedvessy György* egyet. magántanár: A mikroanalizis és jelentősége a gyógyszervizsgálatban;

6. *Dr. Mozsonyi Sándor* egyet. ny. r. tanár: Enzimák a gyógyszertárban.

Október 13., szerda:

Dr. Béky Ernő, a Pedagógus Szakszervezet főtitkára beszél a „Gyógyszerészek az iskoláért" mozgalom jelentőségéről.

7. *Dr. Issekutz Béla* egyet. ny. tanár: A fájdalomcsillapitószerekről.

8. *Dr. Dávid Lajos* egyet. ny. r. tanár (Szeged): A gyógyszerészettan oktatása és fejlődésének utja.

9. *Dr. Turi Pál* egyet. előadó: Az antibioticum-kutatás tanulságai.

Október 14., csütörtök:

10. *Dr. Kovács János* egyet. magántanár, igazgató-főorvos: Az országos mentőszolgálat feladatai és az elsősegélynyujtás lényege.

11. *Kun Ferenc* gyógyszerész: A gyógyszeres therápia és a magisztrális gyógyszerrendelés.

12. *Spergely Béla* gyógyszerész: A gyógyszerészgyakornoki idő tananyaga

Október 15., péntek:

13. *Ligeti Ferenc* gyógyszerész, egyetemi előadó: A paraldehyd „ex tempore" tisztitása a táránál.

14. *Dr. Nikolics Károly* gyógyszerész, v. egyet. tanársegéd (Sopron): Gyógyszervizsgálatok a gyógyszertárban.

15. *Dr. Erdey-Gruz Tibor* egyet. c. ny. rk. tanár: Emulgátorok és nedvesitők

Október 16., Szombat:

Összefoglaló előadások a női ivari hormonokról.

16. *Dr. Mödlinger Gusztáv* egyetemi c. ny. rk. tanár: A női ivari hormonokat termelő szervek anatómiája és élettana.

17. *Dr. Clauder Ottó*, a Richter Gedeon gyógyszervegyészeti gyár főmérnöke: A női ivari hormonok kémiája.

18. *Dr. Fritz Gusztáv* egyet. c. rk. tanár: A női ivari hormonok hatástana.

3) Október 10-én, d. u. 4 órakor *dr. Kazay Endre Gyógyszerész Otthon felavatása.* Felavató beszédet tartja: *dr. Losonczy György.*

4) Október 11-én d. u. fél 6 órakor a Gyógyszerészi Muzeum felavatása. Felavató beszédet tartja: *dr. Mozsonyi Sándor.*

5) Világnézeti előadás sorozat október 12—14—16.-án, szakmai előadások előtt fél órás tartalommal. Az előadások cime:

Tervszerü gazdálkodás *(Sándor Pál).*

Népi demokrácia *(Földes Mihály).*

Közegészségügy a népi demokráciában *(dr. Bakács Tibor).*

Szakosztályunk Országos Taggyülése

A Szenkirályi-utca 21. sz. alatti Semmelweis-teremben október 10-én d. e. 10 órakor kezdődik országos szakszervezeti taggyülésünk. Ennek programmja a következő:

1. Október 10.-én d. e. 10 órakor *Székely Jenő*, a M. M. Sz. Sz. Gyógyszertári Dolgozók Szakosztályának elnöke, megnyitót mond;
2. a Szaktanács részéről felszólal *Piros László*, a Szaktanács helyettes-főtitkára;
3. *Hatvani Béla* min. o. tanácsos a miniszter nevében köszönti a taggyülést.
4. *dr. Weil Emil*, az Orvosok Szabad Szakszervezetének főtitkára, az Egészségügyi Szakszervezet felépitését és céljait ismerteti;
5. *Hercegh Judit*, az Egészségügyi Szakszervezet főtitkára üdvözli a Taggyülést;
6. *Hartmann Tivadar*, a Szakosztály titkára, titkári jelentést tesz;
7. „Kiváló munkás"-ok kitüntetésének kiosztása

Október 10-én d. u. 2 órakor:

1. *dr. Végh Antal* egy előadó-tanár üdvözli az Országos Szakszervezeti Taggyülést;
2. *dr. Losonczy György* kartárs kiosztja a szakmai Kabay János-dijakat;
3. Szakmunkás-tanfolyam megnyitása. Beszél: *Fehér László* kartárs, a Szakosztály vezetőségének tagja, a szakmunkás-tanfolyam felelőse;
4. *Gregorits László* laboráns, a szakmunkások részéről jelképesen átveszi a tanfolyamot;
5. *Gerő Miklós* kartárs a 40 évnél hosszabb idő óta a pályán müködő kartársak részére átnyujtja az okleveleket;
6. *Gyarmati László* egyetemi hallgató az egyetemi ifjuság nevében köszönti a taggyülést;
7. *Pércsy Lajos* laboráns felszólalása a segédmunkások problémáiról;
8. Határozat az Egészségügyi Szakszervezetbe történő belépésünkről

Kazay Endre sajátkezü feljegyzéseiből

Verses bekezdéseim különböző tárcacikkeimnél

1) *Gyógyszereinkre vonatkozó mondák és hiedelmek.* (Gyógyszerészi Szemle, 1917.)
Meg-megjelensz oh hű emlékezet
a mult mosolygó, rózsás képivel;
a gyermek évek boldog képzetét
szines mesékkel te töltötted el.
Nincs már mesénk, lelkünk hitben szegény,
szivünkre is kétely ereszkedett,
arcunkra ritkán hoz futó mosolyt
egy boldog korból . . . az emlékezet.

2) *A titokzatos festményhez.* („A B. Gy. T. titokzatos festményéről", — Gyógyszerészi Szemle, 1917.)
Ki vagy, kit a domonkosok talárja
Takar? S ki állsz az apotheka misztikus ködéből
Reánk tekintve?
Orvos valál vagy gyógyszerész? kit a
Tudás vágyától nem védett a stóla?
Talán te vagy a szabadság első hőse
Savonarola?

3) *Ethnologia a patikában.* — (Gyógyszerészi Szemle, 1918. ápr.)
A népek lelke változó, miként a tengerár:
Sokszor sekélyes partjain hitvány kavics
S üres kagyló hever,
De ott, ahol a viz sulyos hajót emel:
A szirtek alján drágagyöngy terem.

4) *Gyógyszerészek a müvészet és tudomány szolgálatában.* — (Gyógyszerészi Szemle 1918. május.)
Harmoniás sorokban szállt a gondolat
s vásznán a szinek összhangja kelt
kezük nyomán.
Beszélnek hozzánk sárgult pergamenten,
kik immár rég a sirban nyugszanak lenn.

6) *Iparmüvészet a gyógyszertárban:*
összhang uralkodik a tér, idő
s a mozgás minden fajáu, méretin;
megnyugtató hatásuk mint a dal
fülünkre s ha szemünket éri szin.
A vonalak összhangja is csodás:
Egy megfagyott zene és semmi más.

5) *Ritkaságok és drágakövek a gyógyszerek között:*
Ben Akibától ránk maradt
mondás, hogy a Nap alatt
uj semmi sem található.
A tudomány is csak tapogatva jár
az ősök által járt uton.
Elfelejtett kincsünket meg-megveti
De utóbb mégis fölszedegeti.

7) *A magyar gyógyszerészet szerepe a nyelvujitásban.*
Ha Schuster s Bugát könyvét olvasod
a gunyoros mosoly biz' nincs helyén
szavak fölött, mit akkor alkotott
buzgó hevük; mikor a tó szinén
vihar dul végig és tespedt vizét
földulja a sáros fenékig:
megposhadástól menti meg vele
mert álló vizen a halál helye.
Törekvésük igy védte Gyulay Pál:
„Önélkülük, öcsém, ma ugatnál."

A másolat hiteléül:
Bpest, 1948, okt. 9. Dr. VÉGH ANTAL
(Az 1—4.-hez megtaláltam a cikk megjelenési helyét.)

BAEDER
márkacikkei közkedveltek!
CAOLA OVENALL
EXOTIC BELLART
VELMETINA
BAEDER BABAÁPOLÁS
A legkönnyebben eladható, mindenütt keresett készitmények!

Olt Károly elvtárs

személyében egy évvel ezelőtt olyan ember került a népjóléti minisztérium élére, aki valóban a szivén viselte a nép jólétének ügyét és vasakarattal, lankadatlan erővel látott hozzá, hogy rendet teremtsen az államvezetésnek ezen az elhanyagolt területén. A nép jólétéről és közegészségügyéről a feudális uri Magyarországon a multban sokat beszéltek, de keveset cselekedtek. Olt Károly elvtársnak valóban évtizedek mulasztását kellett pótolnia s folytatva elődje, Molnár Erik elvtárs uttörő munkáját, a népjóléti minisztérium vezetését mindenekelőtt szociális szellemmel töltötte meg. A régi, korhadt adminisztrációt felelősséggel átitatott mozgékony szervezettel kellett helyettesitenie, mert a fasiszta háboru, a pusztulás megsokszorozta a tárca feladatait. Olt elvtárs a Magyar Dolgozók Pártjának támogatásával jól oldotta meg feladatát. Legnagyobb érdeme talán, hogy mintaszerüen szervezte meg és bonyolitotta le hadifoglyaink hazahozatalát és támogatását. Az elmult évben százezernél több hadifogoly érkezett haza, s ezek ellátásának gondja óriási feladatot rótt az uj népjóléti minisztériumra.

De más területeken is jó eredményeket ért el Olt elvtárs. Az iparegészségügy területén különösen nagy előrehaladást tettünk. Ma már ott tartunk, hogy a foglalkozásból eredő ártalmak megelőzéséért harcolnak a népjóléti minisztérium szervezetei és intézményei. Olt elvtársnak és szivós munkájának köszönhető az is, hogy 1947-ben és 1948-ban az eddig elérhetetlennek hitt üdülőhelyek is megnyiltak a dolgozók százezrei előtt. Elég, ha itt a negyedmilliós balatoni munkásnyaraltatásra, az üdülőhelyeken felépült és megnyilt, a dolgozók egészségügyét és pihenését szolgáló intézmények tömegére utalunk. A gyermekek százezreit is Olt elvtárs minisztériumának gondoskodása juttatta az idén hazai és külföldi üdüléshez. De Galyatetőn és a kiváltságosok egyéb nyaralóhelyein is az idén már élmunkások és mintagazdák pihenhettek. Eredményekben gazdag év után, miniszterségének első évfordulóján köszöntjük Olt Károlyt, aki jó kommunista munkával hiven szolgálva pártját és osztályát, előbbre vitte a dolgozó magyar nép ügyét.

*

Mi a „Szabad Nép" tárgyilagos, méltató cikkéhez hozzátehetjük, hogy a Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya Olt Károly miniszter elvtársnak köszöni az uj gyógyszerészi törvényt. Ezzel együtt a végét a gyógyszertárak adás-vételének, örökölhetőségének és elsősorban a nyilvános jellegü közületi és intézményesitett gyógyszertárak törvényes biztositását s minél szélesebb térhóditását. Köszöntjük és minden szeretetünkkel további jó munkát kivánunk miniszterünknek.

A gyógyszertár közegészségügyi intézmény

Záróra

A Centenáris Gyógyszerész Hét és az Országos Szakosztályi Taggyülésünk előtt nem tudtunk már ebben a hónapban még egy külön taggyülést összehivni, hogy azon tagságunkat az egész záróra-kérdésről tájékoztassuk. Igy arra sincs mód, hogy egy taggyülés keretében meghallgassuk kialakult és ki nem alakult kivánságaikat. Mi magunk azonban kötelességünknek tartjuk, hogy a tárgyalásokról és azok eredményéről elmondjunk mindent, amit tudunk.

Amikor először felhivattak bennünket a Gazdasági Főtanácshoz és tudomásunkra hozták, hogy utasitást kaptak a gyógyszertári záróra megváltoztatására, — már akkor éreztük, hogy e kivánság elől egészen mereven még a Szakszervezet sem zárkózhat el. Talán mondjuk meg nyiltan: éppen a Szakszervezet zárkózhatik el a legkevésbbé. Mert mivel érveltek? Azzal, hogy a munkásság érdeke, gyógyszerellátása követeli meg, hogy a gyógyszertárak legalább este 6 óráig nyitva tartsanak. Igen, már a legelső tárgyaláson egészen határozottan megmondták, hogy ezzel az egyórás záróra-meghosszabbitással el lehetne kerülni a további intézkedéseket. A munkásság egyetemes érdekeire hivatkoztak és mi ezzel szemben alig is közölhettünk mást, mint hogy mi magunk is munkások vagyunk. És hogy milyen hihetetlenül sokat számit a mi dolgozóink szempontjából az az egy óra, amivel tovább kell dolgozni. Mi megmondtuk, hogy ezt az egy órát valóban ellopjuk a pártunktól, a kulturális törekvéseinktől és a családunktól.

Erre az volt az érv, hogy a munkásság összességéért áldozzák fel azt az egy órát és hogy nem szabad elfelejtenünk: mi a közegészségügy szolgálatában állunk, és ez a hivatás egyre nagyobb áldozatokat követel tőlünk.

Senki ne higgye, hogy mi nem hivatkoztunk a gyógyszerész ügyeletes szolgálataira. Amikor nemcsak nappala, hanem az éjjele is a betegeké. Ezen felül pedig meg kellett állapitanunk, hogy az osztatlan munkaidő érvénybentartása mégcsak vitás sem lehet a Gazdasági Főtanács bármilyen formában készülő utasitásában.

Éppen ezért hivtuk össze szeptember 16-i taggyülésünket. Ezen állástfoglaltunk az osztatlan munkaidő feltétlen és változatlan fenntartása mellett. Ugyszintén határozatilag kimondtuk, hogy a napi nyolcórás munkaidő a gyógyszertár nyitásától kezdődik.

Igy, ezekkel a határozatokkal készültünk arra, hogy ujra összehivjanak bennünket, ami azonban nem történt meg. Bennünket csak arról értesitettek, hogy olyan értelemben irtak át a Népóléti Minisztériumhoz, adjon ki egy rendeletet a gyógyszertáraknak este 6 óráig történő nyitvatartásáról, de annak kihangsulyozása mellett, hogy ez a napi 9 órai munkaidő a gyógyszertári munkavállalók kollektiv szerződésben biztositott 48 órás munkaidejét nem érintheti. Ezt a hirt már szeptember 16-i taggyülésünk kimondott határozata után kaptuk.

Ugyan mi maradhatott volna, milyen feladat ezek után a mi számunkra? Minden eszközzel megvédeni munkavállaló kartársaink helyzetét és biztositani őket, hogy *ebből a közegészségügyi szükségszerüségből ne ők kerüljenek ki legyőzöttekként*. Minden módon kiharcolni, hogy ezt a 9 órás munkaidőt soha senki ellenünk ne fordithassa.

Maga az egész kérdés sokkal nehezebb volt, mint amilyennek az első pillanatban láttuk. Félnünk kellett attól, hogy a tulajdonosi kar egy része ujra előveszi a felszabadulás előtti módszereit és megpróbálja rábirni az alkalmazottakat, hogy azok ugy dolgozzák le azt a heti 48 órát, hogy az ismét csak az ő érdekeiket szolgálja. Félnünk kellett attól is, hogy a mi szakszervezeti tagságunk ma még kevésbbé öntudatos része esetleg hajlani fog az efféle megoldásokra és kárbavész minden munkánk, összedől az egész épület, amit a felszabadulás óta szociális tervszerüséggel felépitettünk.

Mi magunk is munkások vagyunk, — nem lehetünk munkásellenesek. És tudjuk, hogy mivel tartozunk ezen felül a magyar közegészségügy szolgálatának. De nem vagyunk vakok és nagyon jól tudjuk, hogy a gyógyszertár-tulajdonosoknak ez az egy óra záróra-meghosszabbitás még akkor is sokat számit, még akkor is sokat profitálnak belőle, ha ugyanakkor minden gyógyszertár szolgálatot tart. Éppen ezért, nemhogy mindent, *de semmit sem lehet áthárítani a munkavállaló gyógyszerészekre*. Mi, gyógyszertári dolgozók odaadtuk napunknak éppen azt az óráját, amelyet minden tekintetben más téren a legjobban felhasználhattunk volna. De ezzel aztán elégedjenek is meg. És ami áldozat még ezen felül adódik, amivel biztositani lehet a gyógyszertárak működésének zavartalanságát, a munkásság gyógyszerrel történő ellátását, azt már a tulajdonosok vállalják. Igy alakult ki az a vélemény, hogy a gyógyszertárakban dolgozó munkavállalók ugy dolgozzák le a heti 48 órát, hogy elkezdik hétfőn és valamelyik nap délutánján 12 órakor leállnak. Mindegy, hogy ez a hét melyik napján történik. És itt kapcsolódik be *Hartmann* Tivadar kartársunknak az az elgondolása, hogy állitsanak be, illetve *alkalmazzanak* a tulajdonosak, pillanatnyilag még a Budapesti Gyógyszerész Testület *25 munkavállaló gyógyszerészt*, akiket a budapesti gyógyszertárakban a hét különböző napjain 12 órától este 6 óráig ők osztanak szét. Ez a 25 gyógyszerész tehát a Budapesti Gyógyszerész Testület alkalmazottja. Ezeknek heti 36 órai kisegitő munkaideje kiadja a teljes kollektiv fizetést, s ennek minden szociális és gazdasági terhét a munkáltató rójja le.

És itt érkeztünk el ahhoz a ponthoz, amikor nyugodtan elmondhatjuk: nem szabad lázadoznunk! Mert nem tudunk akkora áldozatot hozni a magunk élete rovására, mi, akik mégis a kollektiv szerződés szerinti munkabiztonságban dolgozunk, ami felérne azzal, hogy 25 munkanélküli kartársunkat kenyérhez juttatjuk.

S ahogyan felvetettük s meg is fogjuk oldani, a dolgozó gyógyszerészek helyzetének tisztázását, ugy meg kell találnunk a megfelelő megoldást arra is, mi lesz akkor, *ha nem gondoskodunk ugyanigy*, ugyanilyen szociálisan *segédmunkás szaktársainkról is*. A laboránsokról, technikákról, a pénztárosnőkről és a takarítónőkről. *Ez* ma még nyitott kérdés, de egyforma parancsoló szükségszerüség, minden gyógyszertári dolgozó helyzetének a hozzáalakitása a megváltozott zárórához.

Mi résen leszünk! És nem engedjük, hogy Budapest, sőt Nagy-Budapest egyetlen gyógyszertárában másként dolgoztassanak a gyógyszertári dolgozókkal, mint ugy, hogy azok a hét valamelyik napján 12 órakor abbahagyják a munkát. Ami ezen kivül még probléma, az is meg fog oldódni. Akár arról van szó, hogy a belső gyógyszertárak hogyan segitsék meg a külteliki gyógyszertárak fokozottabb ügyeletének ellátását, akár pedig arról, hogy ez az egész nagy bonyolult rendezési ügy fel ne borítsa a munkavállalók és munkáltatók eddigi többé-kevésbbé zavartalan együttmüködését.

(sz. j.)

„TERLA"
Gyógyszerészek Szövetkezete
BUDAPEST.
Központi iroda, üzem és rendelés felvétel:
VII., KIRÁLY-UTCA 67. I. EMELET 7.
Telefon: 421—926
Steril kötszerüzem Comprimaták. Betegápolási cikkek.

VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI MINISZTÉRIUM

Tárgy: dr. Turi Pál és dr. Módlinger Gusztáv előadói megbizatása.
Hiv. sz.: 3185/1947—48.

Értesitem a Tanács utján az orvostudományi kart, miszerint a Gyógyszerészképzés Karközi Állandó Bizottsága folyó évi julius hó 12-én hozott határozatát, mely szerint *dr. Turi Pál* egyetemi tanársegédet az „Antibioticumok" és *dr. Módlinger Gusztáv* egyetemi c. rk. tanárt „A vitaminok és hormonok" cimü kollégiumnak egy féléven át történő előadásával megbizta, jóváhagyólag tudomásul vettem és nevezetteket előadói minőségükben megerősitem.

Budapest, 1948. évi szeptember hó 17.-én.

A miniszter rendeletéből:
dr. Szántó György s. k.
miniszteri tanácsos.

Pázmány Péter Tudományegyetem Tanácsának
Budapest.

A hangos kiáltásra nagy szükség van . . .

— Levél a Szerkesztőhöz —

Azt irja, hogy „a szakmai krónikás szétnézett s meglátta az egész szakmát!" — Bárcsak azt eredményezné mielőbb ez a meglátás, hogy valamint a kulákság érdeke nem azonos a nagytömegü parasztság érdekével, méginkább a gyógyszerészi jogositványosok 80 százalékának érdeke nem azonos többé a 20 százaléknyi kisebbségével! — Hiszen a gyógyszertári jogositványosok 80 százalékának az azonos berendezési és felszerelési terheléssel — nem ad lehetőséget a gyógyszertár a haszonélvezetre, vagy felelős vezető beállitására s igy baleset, betegség, öregség, özvegység esetén a jogositványos, illetve családja a semmibe zuhan. A hangos kiáltásra nagy szükség van! — A gyógyszerellátás uniformizálásával máris kicsuszott a talaj a 80 százaléknak talpa alól és a vályogház, a majorság, még egy-két hizó nyomatékával sem ad lehetőséget az emberséges életre! — A problémák tömegét az államositás oldhatja meg! Ezt pedig mielőbb elérni a szakszervezeten keresztül lehet! Hangozzék el hát mielőbb a kiáltás, s a kulisors alól legyen végre ezen a vonalon is felszabadulás.

SÜTŐ BÉLA
gyógyszerész, Mohács.

*

Látjuk mi is a problémát, Kartársam, de mi nehezebben szólalunk meg ebben a bonyolult kérdésben. Kartársam a hosszu gondolkozás és szomoru tapasztalatok után eljutott odáig, hogy beszélhet akár az államositás szükségességéről is, mi — hallgatunk. Mi csak egyet tudunk és szeretnénk, ha ezt Kartársunk is tudomásul venné: biztosan menetelünk a magyar népi demokrácia utján a szocializmus felé! Ebbe aztán minden belefér. Nem, ma még nem lehet ezt a szakmát közös karmesteri pálcával vezényelni.

A Centenáriumi Bizottság tagja:

MINDEN GYÓGYSZERÉSZ, a maga egységes és tiszta állásfoglalásával, a magyar népi demokrácia sikján — a közegészségügy eszközeivel.

A Politikai Bizottság határozata és az értelmiségiek

Pártunk Politikai Bizottságának a tagfelvételi zárlatról szóló határozata, továbbá azon felszólítása, hogy szervezeteink a *„zárlat ideje alatt vizsgálják felül a párttagságot, távolitsák el a párt soraiból az osztályidegen, korrupt, karrierista elemeket"*, — az értelmiséget illetően a következő megfontolásokat teszi szükségessé.

Néhány pártszervezetünk a határozatot helytelenül ugy magyarázta, hogy most a pártszervezeteket az értelmiségtől meg kell tisztogatni. Ez a helytelen értelmezés jórészt elméleti tisztázatlanságból ered. Nincs tekintettel arra, hogy az értelmiség nem külön osztály, s nem lehet egészében osztályidegennek minősitni.

Az értelmiségre is, mint foglalkozási ágra, érvényes az, amit Lenin a parasztsággal kapcsolatban véglegesen tisztázott: az értelmiség — akárcsak a parasztság — osztályszempontból rétegezett, tehát különböző rétegei más-más, marxi értelemben vett társadalmi osztályba tartoznak. (Hasonlitsuk össze a társadalmi termelésben vitt szerepe alapján az osztályhovatartozandóságát egy üzemi mérnöknek, egy alkalmazottat tartó vállalkozó mérnöknek és a tőkés rendszer egy gyárigazgatójának, aki értelmiségi foglalkozása mellett a gyárnak részvényese is. Jóllehet, mindegyik értelmiségi foglalkozásu, mégis mindegyik más-más osztályba tartozik, s mindegyikre más-más osztálytudat jellemző!)

Kétségtelen, hogy az elmult évtizedek magyar értelmisége tulnyomórészt polgári jellegü értelmiség volt. Egyrészt családi, gazdasági kapcsolatai kötötték a kizsákmányoló osztályokhoz. *Meg kell különböztetni ettől a rétegtől a tőkés Magyarország azon értelmiségi tömegeit, akik ugyanugy kizsákmányoltak voltak, mint a munkás, e mellett sokuk munkás, paraszti származásu is volt,* osztályhelyzetük szerint tehát a nép mellett lett volna a helyük, hamis osztálytudatuk azonban arra az utra vitte őket, hogy a néptől elszakadva a kizsákmányoló osztályokat szolgálják. Ez a réteg a felszabadulás után, jelentős tömegeiben, mindjobban és helyesen ismerte fel osztályhelyzetét.

Tisztán kell látnunk azt is, hogy a népi demokratikus társadalmi gazdasági fejlődés során a magyar értelmiség mind nagyobb mértékben válik olyan értelemben dolgozóvá, ahogy dolgozóvá kell a szocializmus épitése közben az egész társadalmat alakitanunk. (Pl.: az orvosok nagyobbrésze kórházi, tehát üzemi dolgozó, akinek ugynevezett magánpraxisa nincs, stb.) Erősen kibontakozik az a folyamat is, s ezt határozottan támogatjuk, hogy a munkásság és a dolgozó parasztság köréből mind több és több friss uj értelmiségi nő ki. *Döntő módon megváltoztak ezenkivül értelmiségünk körül a társadalmi-gazdasági viszonyok. A megváltozott objektiv körülmények, továbbá azok a hatalmas politikai és gazdasági eredmények, amiket elértünk, megváltoztatták az értelmiség jelentős tömegeinek osztálytudatát is.* Elmondhatjuk, hogy nagy tömegei mindjobban kezdenek rátérni arra az utra, amelyet program-nyilatkozatunk az értelmiség számára feladatként megjelölt: *a nép szolgálatának utjára.*

Szemtanui vagyunk annak is, hogy ebből a változásban lévő értelmiségből örvendetesen szép számmal kerültek ki olyanok, akik mint Pártunk uj funkcionáriusai, pártmunkásai, aktivistái, mozgalmunk megbizható harcosainak mutatkoznak.

Pártunk tökéletesebb élcsapat jellegének kialakitása során teljesen helytelen lenne tehát az a gyakorlat, hogy az értelmiséget, egészében osztályidegen elemnek tekintve, a Pártból tömegesen kizárjuk. *Kétségtelen, hogy befurakodtak közénk osztályidegen, korrupt, karrierista értelmiségiek. Távolitsuk el őket a Pártból kiméletlenül! A napról-napra jobb kommunistává szilárduló értelmiségi párttagságunkra azonban szükségünk van.*

Pártunk egészségesebb szociális összetétele érdekében végezzük el a helyes szempontokkal végrehajtott tisztogató munkát. Párosuljon ez azzal, hogy oktatási, népnevelő-, káder-, stb. munkánk sulypontját a munkásság és a dolgozó parasztság körébe helyezzük, ezzel a munkával párhuzamosan azonban tervszerüen azon kell dolgozniok pártszervezeteinknek, hogy az értelmiség pártunkban lévő legjobbjai napról-napra mind jobb kommunistává fejlődjenek.

Tekintettel kell lenni arra, hogy a határozat erős visszhangot keltett a pártonkivüli értelmiségiek táborában. A felvételi zárlat előtt nagyszámu értelmiségi várakozott arra, hogy Pártunk soraiba kerülhessen. Most, a határozat megjelenése óta, sajátságos riadalom észlelhető köztük. Állásukat, munkájukat féltik, amiért a Párt kapui becsukódtak előttük. Ezt az oktalan félelmet a reakció tudatosan kihasználja.

Értelmiségi pártmunkásaink, agitátoraink kötelessége, hogy megértessék: szó sincs ilyesmiről! *Meg kell magyaráznunk, hogy Pártunk tagjaival szemben a legmagasabb követelményeket támasztjuk, de sokan vannak olyanok, akik bár munkahelyükön becsületesen szolgálják a népi demokráciát, a politikai és erkölcsi érettségnek még nem jutottak arra a fokára, amit egy kommunistától elvárunk. Pártunk tagságára tehát még nem méltóak. Munkájukban, előmenetelükben azonban ebből nem lehet hátrányuk.* Ugyanigy tisztázzuk a Párton belüli értelmiség körében is, hogy a tagjelöltté való visszaminősitésből hátrányuk nem lehet, azt ne ugy tekintsék, mint értelmiségellenes hadjáratot és lássák be, hogy további munkájukkal kell kiérdemelniök a megtisztelő párttagságot. Köztük és a befurakodott korrupt elemek között, akiknek a népi demokrácia felelős posztjain sehol sincs helyük, természetesen különbséget teszünk.

A pártonkivüli, a népi demokráciában már megszilárduló, de még ingadozó magyar értelmiséget vigyük tovább azon az uton, amelyre rálépett. *Pártszervezeteinknek módot kell találniok arra, hogy megmutassák az értelmiségiek előtt a lengyelországi Wroclaw-ban lezajlott értelmiségi kongresszus nagy eredményeit. Itt a világ haladó értelmiségének legjobbjai gyültek össze és rámutattak arra, hogy a béke, a haladó tudomány és müvészet nagy ügyét az angolszász imperialisták, az uj fasiszták oldaláról fenyegeti veszély. Megmutatkozott azonban a kongresszuson az is, hogy a „világ népei nem akarnak háborut és elég erejük van ahhoz, hogy megvédjék a békét és a kulturát az uj fasisztáktól!" Az értelmiség legjobbjai, a számarányt tekintve is, döntő mértékben a demokratikus fronton helyezkednek el. A demokratikus tábor az erősebb! Növekvő erejével képes lesz megvédeni a békét!* Világosan mutatja ezt a wroclawi kongresszus sikerének a ténye. Ezt felismerve foglalt állást a magyar értelmiség is a demokratikus front: *az erősebb oldal* mellett a 10-én megtartott zeneakadémiai értelmiségi nagygyülés során. A közeli napokban Pécsett, Szegeden, Győrött, Miskolcon és Debrecenben megtartott, illetve megtartandó értelmiségi nagygyülések, kapcsolódva a wroclawi kongresszushoz, szintén ennek az erőnek a megnyilatkozásaiként zajlanak le és megmutatják, hogy az értelmiség a békét, a kulturát, a haladás nagy ügyét a dolgozó osztályokkal való szilárd és elszakithatatlan szövetségben védheti meg.

BOGNÁR KÁROLY

•

Ezt az értelmiség helyzetét pontosan meghatározó, irányt mutató rövid tanulmányt a *„Pártmunkás"* 14. számából közöljük Nekünk, mindazoknak, akik szakosztályunkon belül az M. D. P. tagjai is vagyunk, különösen jelentős, hogy *Bognár Károly* elvtárs, az értelmiségi központ egyik vezetője, jön segitségünkre — magatartásunk kialakitásában.

Figyelem!

Az államositott Dr. Egger gyár **ALGEDRIN** *fájdalomcsillapitó készitményének árát nagymértékben leszállitotta.*

	Fogyasztói ár:	Beszerzési ár:
2 drb	1.80 Ft.	1.02 Ft.
10 „	8.— „	4.53 „
		— 15%
		+ 20% f. a.

MAROSSZÉKI GYULA gyógyárunagykereskedés

BUDAPEST, IX., ÜLLŐI-UT 59.

Szovjet szakszervezeti demokrácia

Irta: N. RITIKOV

A Szovjetunióban nem lehet olyan „demokratikus“ véleménykülönbség a tagok és a vezetők közt, mint amilyen világosan megnyilvánult a londoni rakodómunkások sztrájkja alatt, amikor még a tekintélyes „Times“-nek is meg kellett állapitania, hogy a munkások és vezetők közötti szakadék olyan mély, hogy „két külön osztályt“ látszott alkotni. Távol áll tőlünk a célzás, hogy az összes amerikai és angol szakszervezeti vezetők Ryanhoz vagy Deakinhoz hasonlók, csak arra szeretnénk felhivni a figyelmet, hogy ilyen emberek egyszerüen nem maradhatnának a szovjet szakszervezet kormányrudjánál, rövid időre sem, nemszólva néhány évtizedről. Nálunk haladék nélkül fülönfogva kiraknák őket, ha másért nem, a dolgozók érdekeinek rossz képviseléséért. Egyetlen szovjet szakszervezeti vezető sem kényszeritheti magát a tagságra. Nem számithat arra, hogy elmaradnak a megbeszélésekről, senkit sem ijesztgethet elbocsátással és állástalansággal, nem csempészhet be besugókat a megbeszélésre. Nálunk nincs távolmaradás, sem munkanélküliség, sem spicli. Igy szakszervezeti vezető csak akkor lehet valaki, ha valóban a tagság érdekeit képviseli.

Ha egy szakszervezeti tisztségviselő vagy egy egész vezetőség nem birja a tagság bizalmát, elbocsájtják és uj vezetőt vagy vezetőséget választanak.

ALAPELVEK.

A szovjet szakszervezeti élet alapja mély és szilárd demokrácia. Az összes tisztséget választás és szavazás utján tölük be, melyek titkosságához aggályosan ragaszkodnak. A vezetőségnek gyakran kell jelentést tennie a tagságnak. Minden rendü és rangu tag kritikája szabad és korlátlan, csak arra kell ügyelnie, hogy igazságos és alátámasztható legyen. Az alapelvek ellenőrzését az egész tagság, az egyes szakszervezetek központi bizottságai és végső fokon a Szovjetunió Központi Bizottsága gyakorolják.

Minden gyár, vagy szervezet szakszervezeti tagjai időnként egybegyülnek, hogy meghallgassák a vezetők jelentéseit és esetleg uj vezetőséget válasszanak. Meglepő, hogy a munkások milyen nagyigényüek szakszervezeti vezetőikkel szemben. A gyülésen belül vitákat rendeznek és különböző bizottságokban vizsgálják és kritizálják tisztségviselőik munkáját.

A minap vizsgálta felül a Konzervipari Munkások Szakszervezetének Bizottsága a különböző konzervgyárakban levezetett választásokat. Megállapitották, hogy a 63 nagyüzemnél 86.1 százalék körül mozgott a választások iránti érdeklődés, 9 helyen az üzemi bizottságokat külön gyülés keretében azzal bizták meg, hogy a tagság panaszaival foglalkozzék. A vád az volt, hogy a bizottságok nem küzdöttek elég erélyesen a lakásviszonyok további javitásáért és a dolgozók élete gazdasági feltételeinek tökéletesitéséért, hogy nem szervezték meg a szocialista versenyt (ami természetesen befolyásolta a dolgozók jövedelmét), hogy nem igyekeztek leggazdaságosabban kihasználni az állami alapot, amely az egészségügyi viszonyok javitását szolgálta és végül, nem irányitották a kulturális ügyeket megfelelően A 9 bizottság munkáját határozott elégedetlenség kisérte és a hiányosságokért felelős tagok egyikét sem választották meg ujból.

NINCS ÖRÖKÖS TISZTSÉG.

A konzervipari szakszervezeti választások általános eredménye szintén nagyon érdekes. Mig 63 bizottság közül 54-nek a munkáját kielégitőnek találták, 35 százalékának meg kellett változtatni összetételét, és a vezetőknek csupán 30 százalékát választották meg ujból. Ez nem ad teljes képet a helyi szakszervezeti csoport vezetőségének munkájáról, de az a tény, hogy minden évben uj vezetőréteg emelkedik ki soraikból, nagy ösztönzést jelent a fiatalok számára. Nincsenek élethossziglani tisztségek a szovjet szakszervezetben és a vezetőség állandóan „megifjodik“.

Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a szakszervezeti vezetők néha nem vétkeznek a belső demokrácia ellen. De ilyen esetekben vagy a tagok, vagy pedig a magasabb szakszervezeti szervek tüstént felelősségre vonják őket. A központi bizottságok nagyon szigoruan veszik, hogy a taggyülések és a bizottsági ülések mindig határozatképesek legyenek, amit a tagság kéthármadában állapitottak meg. Az olyan ülések döntései, melyeknek nincs meg a határozatképességük, megsemmisitendők.

Csak nemrég tudta meg a Felsőbb Oktatási Intézetek Dolgozói Szövetségének Központi Bizottsága, hogy az Irkutszki Területi Bizottság utolsó ülésén 46 tag közül csak 20 jelent meg. A bizottság ragaszkodott ahhoz, hogy egy uj teljesszámu ülést hivjanak össze. Ugyanez történt az északkaukázusi bizottság esetében a malomipari munkások szakszervezetében. A szovjet szakszervezetek nagyszámu tevékeny tagságot neveltek és nevelnek ki, akik ugyan nem viselnek tisztséget, azonban idejüket és erőfeszitéseiket a szakszervezeti ügyeknek szentelik. Ezek önkéntes dolgozók. Pillanatnyilag 8 milliónál több az ilyen „tevékenyek“ száma. Mindegyik üzemi bizottság mellett 2—3 tucatnyi dolgozik közülük. Óriásüzemeknél többszáz a számuk és mintegy összekötő láncot alkotnak a vezetőség és a munkások között. Számtalan kimutatást készitenek és egyéb megbizatást intéznek el a bizottság részére külön dijazás nélkül.

A szovjet dolgozó tudja, hogy szakszervezete szüntelenül az ő jogaiért és érdekeiért harcol. Bizik szakszervezetében és naponta látja és tapasztalja a szakszervezeti szervek kiharcolta javakat. Ez az, amiért a legöntudatosabb munkások szivesen lettek maguk is „tevékenyek“.

A szovjet szakszervezetek ereje a munkások szemében abból a demokratikus utból ered, amelyen vezetik őket, s amely a választási törvények szigoru ellenőrzésében, a kritika szabadságában, az önkritikában és abban az állandó eleven kapcsolatban nyilvánul meg, amely a tagok és a vezetők között van.

Épitsük be szervesebben a gyógyszerész tudását a közegészségügy hálózatába.

Ezt a kongresszust értetek, nektek hivtuk össze

Szaklapunknak ez az utolsó száma a Centenáris Gyógyszerész Hét és Országos Szakszervezeti Taggyülés előtt. Ezt az utolsó alkalmat szeretném felhasználni arra, hogy szóljak hozzátok, kartársaim, elvtársaim. Szerte az országban mindenkihez, akik rendületlenül állotok és végzitek munkátokat a közegészségügy szétágazó őrhelyein.

Nagyon jól tudjuk, hogy ez a szakma a felszabadulás előtt, a 40-es években különösen sokat szenvedett és nagyon gyakran olyan torzképet festett magáról, amit még a mai napig sem s került teljes egészében levakarni.

Most végre itt az alkalom, hogy összetalálkozzunk. Végre eljutottunk odáig, hogy nyugodtan leülhessünk egymás mellé megtanácskozni közös poblémáinkat. Nemcsak azt, hogy merre vezet az ifjuság utja, hanem a magunk utját is. Az egész magyar gyógyszerészet jövőjét.

Hozzátok szólok munkavállaló kartársaim és elvtársaim, s kérlek benneteket, kövessetek el mindent, hogy erre a hétre, legalább a hét első felére — szombattól szerdáig — Pestre kerülhessetek. Irjátok meg, ha nem tudnátok elmozdulni, vagy közöljétek velünk, ha azt akarjátok, hogy valakit odaküldjünk helyettetek, innen Pestről. De fel kell jönnötök, és át kell élnetek velünk együtt mindazt, amit ebbe a Centenáris Gyógyszerész Hétbe beleépitettünk. Nem akarjuk, hogy egyetlen olyan kartársunk is legyen az országban, aki tehetetlen vágyakozással gondol arra, hogy mi most itt ünnepelünk, amikor ő még egyetlen napra sem mozdulhat el a vidéki patikából. Jelentkezzetek és jöjjetek fel!

Nem akarom azt kihangsulyozni, ami ezen a Gyógyszerész Héten minden gyógyszerészt — tehát benneteket is, munkavállaló gyógyszerészeket — hivatásánál fogva elsősorban érdekel: magát a tudományos előadássorozatot —, csak arra szeretnék rámutatni, ami titeket vonz és csábit erre a nagyszabásunak igérkező ünnepségre.

A GYÓGYSZERÉSZ OTTHONT emlitem meg elsőnek, amelyben 25 kartársunk a legszebb és legegészségesebb környezetben élheti le élete utolsó szakaszát. De ugyanakkor rá kell mutatnom a *SZAKMUNKÁS-TANFOLYAM* megnyitására, a *KABAY JÁNOS-DIJAK* kiosztására és az *ELISMERŐ OKLEVELEK* egész sorozatára, melyeket azok a kartársaink kapnak, akik legalább 40 esztendőt töltöttek munkavállalói sorban gyógyszertárban, akár mint gyógyszerészek, akár mint segédmunkások.

Ezen a nagy szakszervezeti taggyülésen foglalunk végleg állást a mellett, hogy belépünk az EGÉSZSÉGÜGYI SZAKSZERVEZET-be, s ezzel szervesen és örök időre beleépülünk a magyar közegészségügy országos hálózatába.

Magát az egész szakszervezeti taggyülést teljes egészében állásfoglalásnak szánjuk abban az irányban, hogy egységesek és egyek vagyunk a magyar népi demokrácia sikján és kivétel nélkül minden gyógyszertári dolgozó egységesen és együtt menetel a szocializmus felé. Bizonyitéknak, hogy a magyar gyógyszertári dolgozók példát vesznek és példát mutatnak, ha kell — hogy soha le nem kanyarodnak arról az utról, amelyet a Vörös Hadsereg felszabaditó ereje nyitott meg számunkra.

Hitet akarunk tenni a felszabadult és felszabaditott gyógyszerészek magatartása és magasabbrendü szerepe mellett. Bizonyitani akarjuk, hogy a mult tévelygései után ennek az országnak minden dolgozója, minden gyógyszertári dolgozó, rendületlen hittel dolgozik és dolgozik tovább a magyar népi demokrácia hatalmas ujjáépitési terve érdekében.

Ezt a Centenáris Gyógyszerész Hetet, ezt az országos szakszervezeti kongresszust elsősorban értetek, nektek hivtuk össze, hogy Ti nyilatkozzatok meg, lássátok magatokat ebben a nagy egységben, s azzal a biztos tudattal menjetek haza, hogy a ti érdekeitekért harcolunk. Azért, hogy a ti életetek, gyermekeitek élete a jövőben könnyebb legyen. Azért, hogy a magyar gyógyszerész élete, a magyar gyógyszerész müködése fennen hirdesse, hogy a fokozottabb gyógyszerészi képesités és tudás egyre nagyobb teret követel magának az országos közegészségügy területén.

Hivunk benneteket, hogy elmondjátok gondjaitokat. Várunk benneteket, hogy megnyugtassunk, utat mutassunk.

Szakosztályunk célkitüzései egyre világosabban kibontakoznak. De csak értetek és veletek. Csak a közösségért tudunk dolgozni. Éppen ezért mulhatatlanul szükséges, hogy ti eljöjjetek. Ne azt nézzétek, hogy mivel menthetitek ki magatokat, hanem, hogy miként küzdhetnétek le azokat az akadályokat, amelyek egyelőre szinte kilátástalanná teszik, hogy velünk együtt ti is résztvehessetek a Centenáris Gyógyszerész Héten.

Mert a Centenáris Gyógyszerész Hét csak ugy lesz igazán ünnep, ha minden gyógyszertári dolgozó elindul, hogy együtt ünnepeljünk.

SZÉKELY JENŐ
a M. M. Sz. Sz. Gyógyszertári Dolgozók Szakosztályának elnöke.

Megalkuvás nélkül!

HA AZT AKAROD, hogy ez a lap érted harcoljon, fizess elő szakszervezeted lapjára. HA AZT AKAROD, hogy jogokat vivjunk ki számodra, támogasd szaksajtódat. HA AZT AKAROD, hogy lapunk mindig és mindenben megalkuvás nélkül melletted álljon, elsősorban te gondoskodj életben maradásáról. EZ A LAP A TIÉTEK!! De őrizzétek meg. Mert csak a munkásság lapja védheti meg a dolgozók érdekeit

Gyógyszerészek az iskoláért

Irta: DR. KOCZKÁS GYULA min. osztályfőnök

Dr. Turi Pál, „A Gyógyszerész" julius 31-i számában „Arccal a természettudományok felé" cimmel olyan érdekes és lényeges problémát vetett fel, mely ismét egy hatalmas akciónak válik kiindulópontjává. Turi felveti a gondolatot, hogy a gyógyszerészek vállaljanak el egy-egy iskolát és ezt az iskolát lássák el azokkal a kémiai kisérletekhez szükséges vegyszerekkel, melyek minden patikában megtalálhatók. Komoly anyagi megterhelés nélkül tudnak ilyen módon segiteni a gyógyszerészdolgozók az iskolákon, az iskolában pedig a gyógyszerészek segitőakciója révén olyan kisérleti és munkáltató tanitás kezdődhet meg általánosabb, szélesebb mederben, amilyen Magyarországon még sohasem volt. Ez a patronázs-akció jelentős lépés az általános iskolák szinvonalának emelése tekintetében, mert olyan kisérleti munkát tesz lehetővé a vidék iskoláiban is, amilyet azelőtt a gimnáziumok sem tudtak véghezvinni. Képzeljük csak el, milyen jelentősége volna ennek az akciónak, ha majd kiszélesedik, az állam — főleg a Tervhivatal segitsége révén — és már minden általános iskola fel lesz szerelve ezekkel az egységes kémiai eszközökkel és vegyszerekkel, ha majd minden paraszt- és munkásgyerek megtanulja az induktiv gondolkodásmódot, elsajátitja a kisérletes módszereket, akkor a valóság felé közeledik az egész magyar társadalom, akkor nem fogja megtéveszteni többet ezt a társadalmat semmiféle tévhit, mert tudni fogja, hogy a tapasztalat, a kisérlet, a gyakorlat és valóság a döntő és nem az elképzelés, az elmélet és a romantika.

A Gyógyszerész Szakszervezeté az érdem, a kezdeményezés jóleső érzése, de a kezdet lendületét csak szélesitette a Pedagógus Szakszervezet megértése, segiteni akarása, a Tervhivatal készsége, hogy a már kimunkált és összeállitott kémiai vegyszerdobozokat ismertetni fogja, igy tudják meg a gyógyszerészek: milyen segitséget kell nekik nyujtani, hogy a tanitás egységében törés ne álljon be. Könnyen elképzelhető, hogy ez az akció ezer iskolát szerel fel kémiai kisérleti dobozzal, ezer iskola kezdheti meg tehát a kisérleti kémia oktatását. A Tervhivatal hasonló felszerelésének a többi iskolákba való küldése rövid idő alatt lehetővé teszi az összes magyar általános iskolákban kisérleti, kémiai tanitást. Nagy lépés ez a helyesirányu nevelés felé, hiszen a természettudományok segitségével olyan embertipust akarunk kialakitani, aki a valóság talaján állva, kritikai szemlélettel néz, tapasztal, becsüli a tényeket. Népi demokráciánk kulturpolitikájának egyik igen jelentős és komoly lépését tesszük meg, ha ezt az akciót sikerre visszük.

Előfizetési dij:
1 hóra 15.— forint
Negyedévre 45.— forint
Falusi törpe gyógyszertáraknak:
1 hóra 10.— forint
3 hóra 25.— forint
(Csak előre való fizetés esetén!)
Szakszervezeti tagoknak:
1 hóra 7.— forint
3 hóra 20.—forint
Gyógyszertári segédmunkásoknak és egyetemi hallgatóknak negyedévre 10.— forint

Chemolin Vegyészeti Vállalat
Budapest, IV., Semmelweis-utca 17. — Telefon: 384—274.

Készitményei:

Visc. sárga vaselin
Fehér vaselin
Tubusos vaselinek
Kenőcs- és krémalapanyagok
Gró krém — Vitahormon krém
Tejkrém
Hajolaj
Szarvasfaggyu
Salicyles szarvasfaggyu
Ajakir

A Chemolin készitmények minőségi áruk!

Gyógyszerészdolgozók az iskoláért

A magyar népi demokrácia leginkább előtérben álló intézménye az általános iskola. Dolgozó népünk kulturális, emberi szinvonalának felemelését tőle várjuk. A szocializmus felé haladó utunkon a régi osztálykiváltságokat sorra le kell döntenünk; már nem jelent privilégiumot a tőke, az emberhez méltó táplálkozás, ruházkodás és lakás; nem jelenthet kiváltságot a gazdagok számára az iskola sem. A multban a gimnázium az uri társadalom nevelő intézménye volt; a polgári iskola a kispolgárságé, az elemi iskola pedig a népé. Ezért nevezték népiskolának is. Olyan intézmény volt, amely a továbbhaladás utját tanulói előtt elzárta: a VI. vagy a VIII. elemiből nem lehetett más, magasabb iskolába jutni. Szemléletesen tükrözte a mult osztálytársadalmát az a tény, hogy a 10—14 éves gyermekek három különböző iskolatipusba jártak, — se nyilván nem tehetségük, hanem szüleik vagyoni és társadalmi helyzete szerint.

Ezt az igazságtalanságot és egyenlőtlenséget szünteti meg a minden magyar gyermeket 14 esztendős koráig együtt és egyformán nevelő, valamennyiüknek azonos müveltséget nyujtó általános iskola. Kereteit kormányzatunk mindjárt a felszabadulás után a földreformmal ugyszólván egyidejüleg megteremtette, s azóta számos jelentős lépést tettünk abban az irányban, hogy ezeket a kereteket korszerü világnézeti és nevelői tartalommal töltsük ki. A multhoz viszonyitva, összehasonlithatatlanul magasabb szinvonalu és haladó szellemü tankönyveket állitottunk elő. Szaktanitói tanfolyamokon — sok milliós áldozattal — képezzük tovább a népiskolai tanitóság egyre nagyobb részét, hogy az általános iskola felső osztályaiban a szaktanitás követelményeinek is megfeleljen. Népünk — elsősorban paraszti népünk — müveltségének szinvonala és az általános iskola jövője azon fordul meg, hogy számbavehető időn belül sikerülni fog-e elegendő számu és képzettségü, tanári munkára alkalmas nevelőt küldenünk a kicsiny falvak és tanyaközpontok általános iskoláiba is. A földbirtokreformmal megteremtett mintegy 700 000 önálló existencia ugyanis a kicsiny, 5—10—15 holdas parcellákon csak akkor fog tudni a maga számára megfelelő életszinvonalat biztositani, s ugyanakkor nemzetgazdasági szempontból is rentábilisan termelni, ha ujszerü termelési módokra tér át, elfogadja és megszereti a gépesités gondolatát és ha a szövetkezés utjára lép. Mindehhez pedig a parasztság átalakult szemléletére, magasabb és mélyebb müveltségére, mozgékonyabb szellemére van szükség. Népünk müveltségének, valamint az általános iskola szinvonalának emelése céljából a régi tanitóképzőt is megszüntettük, s helyette általános iskolai tanárokat képző pedagógiai főiskolákat állitottunk fel.

A tavasszal és a nyáron ujabb döntő csatát nyertünk: a demokratikus centralizáció elvének érvényesitésével sikerre vittük az iskolák államositásáért inditott harcot is. Ez az intézkedés is elsősorban az általános iskola, azaz népünk érdekében történt. Most már mindenhová eljuthatnak magasszinvonalu, olcsó és az arra rászorultaknak ingyen nyujtott tankönyveink; megszünik egyes iskolák antidemokratikus szelekciója és reakciós szelleme: a föld és a gyár után a magyar nép társadalmi tulajdonává vált az iskola is.

S népünk megmutatta, hogy tisztában van a müveltség, a kulturális szinvonal felemelésére irányuló törekvés jelentőségével. A 3000 elhanyagolt állapotban átvett egyházi iskolaépületből a nyár folyamán a „Dolgozók az iskoláért" mozgalom a társadalom erőfeszitéséből, a parasztság és az üzemi dolgozók munkájával mintegy másfélezret állitott helyre és hozott rendbe (az állami uton helyreállitott több mint félezer iskola mellett). Szeptember elején az egykori egyházi iskolák növendékei is egészséges épületben, tisztára meszelt tantermekben és rendes padokban folytathatják tanulmányaikat.

Ez azonban még nem elegendő. Ahhoz, hogy az általános iskola valóban általános iskolává válhassék, az államnak és társadalomnak hatalmas erőfeszitésére, sok-sok uj és jól felszerelt tanteremre, tanitói lakásra, sokezer uj tanárra van szükség. De a tankönyv és a tanterem sem elegendő. Korszerü tanszerekre, szemléltető eszközökre, kisérleti felszerelésre van szükség. A korszerü iskola nem elégedhetik meg a tankönyvvel. Igazi ismerethez, megalapozott müveltséghez nem elegendő pusztán a szóbeli oktatás és a könyvből való tanulás. Az ember nemcsak értelem, hanem szem, fül és kéz is egyuttal. Sőt, az értelem utjának érzékszerveink és kezünk a kapui. A dolgok igazi megismeréséhez nem a szavak, hanem a dolgok közvetlen megtapasztalása, megalkotása és megcsinálása vezeti el az embert.

De beszéljünk konkrétebben. Az általános iskola felső osztályaiban többek között kémiát és fizikát is tanitunk. Az oktatás ellátására „szakositott" tanitókat és általános iskolai tanárokat is képzünk. De vajjon milyen kémiai és fizikai tanitás az, ahol csak „magyarázatra" épithet a nevelő, ahol egyetlen kisérletet sem tud bemutatni, — nem is szólva arról, hogy a tanulókkal megcsináltatni! Már pedig mindenki előtt nyilvánvaló, hogy laboratóriumokkal falusi és tanyai iskoláinkat belátható időn belül nem fogjuk tudni felszerelni.

Nevelőképzésünk számol is ezzel a ténnyel, s ezért legfőbb törekvése, hogy megtanitsa a jövendő általános iskolai nevelőket arra, hogy filléres anyagokból, gyártási és háztartási hulladékokból, stb., hogyan lehet egyszerü és bámulatosan ügyes kisérleti eszközöket előállita-

Október 9.-én este

a Centenáris Gyógyszerész Hét ünnepélyes megnyitása. Utána társas-vacsora.

ni. Vannak azonban olyan anyagok, amelyeket régi raktárakból, a konyhából és fészerekből nem lehet előszedni; olyan anyagok, amelyek fillérekbe kerülnek, s amelyeket sokszor grammnyi mennyiségekben szórunk el és söprünk szét. *Ezeknek a kémiai kísérletezéshez elengedhetetlenül fontos anyagoknak természetes lelőhelye és raktára a gyógyszertár.*

Falun vagyunk. A csekély számu falusi értelmiség táborának egyik vezető tagja a gyógyszerész. Ez az értelmiség ma már nem zárkózik, nem zárkózhatik el a néptől. Népe kulturájának emelése és elmélyitése sem lehet közömbös előtte. A falu népét ki kell emelnünk a feudális rend büneként elnyomott és tudatlan állapotából. Fényt kell gyujtanunk számára; fényt a szó fizikai értelmében a villanyositással és a szó átvett értelmében is, az értelem, a müveltség fényének felvillantásával. Vajjon a reális gondolkodás, a pozitiv világnézet kialakitásának elképzelhető-e alkalmasabb eszköze *a természettudományos müveltségnél?* S vajjon a gyógyszerész, a nép iránt felelősséget érző értelmiségi ember találhat-e megfelelőbb népemelő hivatást a maga számára, mint a természettudományos müveltség propagálását és e müveltség eszközeinek előteremtésére irányuló erőfeszités támogatását?

A Gyógyszerész-szakszervezet a közeljövőben megindítja — a nyáron szervezett mozgalom egyenesvonalu folytatása és nagyszerü elmélyitéseként — a „Gyógyszerészdolgozók az iskoláért" mozgalmat. Arról van szó, hogy a gyógyszerésztársadalom tagjai egy-egy iskolát — lehetőleg egy helyi iskolát — vegyenek pártfogásukba, s lássák el azzal az anyaggal, amely az eredményesebb tanitáshoz és mélyebb, reálisabb természettudományos müveltséghez vezető kémiai kisérletezéshez szükséges, — s időről-időre a fogyó anyagokat pártfogolt iskolájukban pótolják is. Olyan nagyjelentőségü és szép megmozdulásról van szó, amilyenhez fogható csak kevés történt a multban. Tagadhatatlan, a nyári mozgalom anyagi szempontból és munkaerőben is többet adott ennél, de még mindig csak kereteket, lehetőségeket, — természetesen „conditio sine qua non"-t jelentő kereteket és lehetőségeket, — teremtett. *A gyógyszertári dolgozók megmozdulása lesz az első társadalmi összefogás a nevelői minőségi munka felemelésére és elmélyitésére.* S mindehhez komoly erőfeszitésre, áldozatra, munkának szentelt pihenő időkre és ünnepnapokra sincs szükség, csak egy kis figyelemre, a méregtálakon és üvegek fenekén maradt anyagok összegyüjtésére, néhány a laboratóriumban heverő, soha kézbe nem vett üvegcső, egy-egy háromláb stb. odaajándékozására. Mindenekelőtt pedig a gyermekek, a nép és népünk iránti *szeretetre.*

A mozgalom részleteiről, a szükségletekről és a tennivalókról a szakszervezet még megfelelő formában értesiteni fogja tagjait. Most még csak ennyit: Iskoláinkat, általános iskoláinkat az élet és a munka iskoláivá kell alakitanunk, hogy növendékeinket az egységes osztálynélküli társadalom munkás életére készitsük elő. Ezeket az iskolákat fel kell szerelnünk és jól kell felszerelnünk. Iskoláink ügyét immár egész társadamunk a magáénak érzi. Nyilván a gyógyszerésztársadalom is. Most megvan rá a lehetősége, hogy a népi demokrácia jövőjét építő akaratáról egységesen és lelkesedéssel tanuságot tegyen.

DR. FARAGÓ LÁSZLÓ
egyet. m. tanár
a budapesti Pedagógiai Főiskola igazgatója.

Bérmunkában: Ac. salic.-ból Natr. salicyl.
Acisal-ból Cacisal
Jod-ból Kali. jodat
gyártását és kivánatra a Salicylsók és más bértabiettázást vállalok
„Theriaka"
Bartha József
gyógyszerész
Bp. V., Zoltán-u. 12.
Telefon: 127—694.

PALERGIN
magas COFFEIN TARTALMU
láz- és fájdalomcsillapító
Gyártja és forgalomba hozza:
PALIK ÉS TÁRSAI
Gyógyszer és Vegyészeti Gyár Kft Budapest, X., Maglódi út 6. Telefon: *186-290

„A Gyógyszerész" két éve

Október 16.-án lesz két éve, hogy „A Gyógyszerész", a Gyógyszertári Dolgozók Szakosztályának hivatalos lapja elindult a maga céltudatos utján. Mielőtt ennek a két évnek a jelentőségével foglalkoznánk, hadd álljon itt mutatóul és emlékeztetőül „A Gyógyszerész" első számában megjelent felhivásból néhány részlet. A cikk cime: „Ez a lap a tiétek!" A szerkesztőségnek ebből a megnyilatkozásából az alábbi részleteket közöljük:

„Ennek a nagy és sorsdöntően fontos munkának a szellemében indul utjára „A Gyógyszerész". Szócsöve a Szakszervezetnek; szócsöve minden dolgozó gyógyszerésznek és mindenkinek, aki ma gyógyszertárban bármilyen munkát végez. Mert meg kell mondanunk, hogy ez a lap nélkületek, a ti munkátok nélkül üres keret csupán. Mondjátok el, irjátok meg, szóljatok hozzá, ne hallgassatok el semmit.

Másfél év sulyos gondjai és bajai után a szabad gyógyszerész végre ott tart, hogy semmit sem kell és szabad eltitkolnia. Egy negyedszázados sötét és bünös korszakot kellett lezárnunk a szabad gyógyszerész nyilt és tiszta kiállásáig. A csodafegyver lélekgyilkos legendája borzalmas véget ért. Ma már tudjuk, hogy EGYETLEN FEGYVERÜNK A MUNKA, MELY VALÓBAN CSODÁRA KÉPES.

Mi a célja a lapnak? Vezetni, egyuttal követni is benneteket de mindig szociális sikon és a szakma legtisztább szolgálatában.

Ne áltassuk magunkat: teljesen politikamentes szaksajtót nem lehet elképzelni. Mi a munkásegység jegyében indulunk, dolgozunk és vállaljuk komoly, nehéz, de lényegében hálás feladatunkat. Ez a munkásegység nem itt született meg a mi Szakszervezetünkben, ez a munkásegység történelmi szükségszerüség. De éppen ez köt és kötelez minden dolgozó tagunk érdekeinek megvédésére.

Valljuk, — hogy aki elfogadja és élvezi Szakszervezetünk vivmányait, az nem járhat külön utakon. Aki köztünk van, annak velünk kell menetelnie.

Mit akarunk? Tükröt tartani elétek, hogy lássátok, hol álltok, de utat is mutatni mindig előre. Mindig járható és többé soha fel nem robbantható hidat épitünk a Szakszervezet és a tagok összessége között. De ez a hid összeköt bennünket egymással is és elvezet a közeli és távoli országok szociális szellemben dolgozó gyógyszerészeihez. Megalkuvás nélkül, minden vonalon fenntartjuk a legteljesebb kritika jogát. De együttmüködünk egyenként és egyesülésben mindenkivel, aki a régi gyógyszerészi etikát, a szakma tekintélyét nem a dolgozók jogfosztása árán akarja visszaszerezni.

Ez a lap a tiétek, szabad gyógyszerészek, e megcsufolt pályának végre felszabadult dolgozói: vigyázzatok rá, olvassátok, terjesszétek, szeressétek!

Nem türjük, hogy akár nyiltan, akár burkoltan bárki is a dolgozók érdekeivel ellentétes szempontokat próbáljon megvalósitani. És ha mi, kik ezt a lapot szerkesztjük, csináljuk, csak egyetlen sorunkban is megfeledkezünk erről, verjétek ki a tollat kezünkből és bizzátok másokra a szabad gyógyszerészek lapjának ujjáépitését.«

Olvassuk ezt a cikket, s meg kell mondanunk, hogy aki ezt a deklarációt irta, az ma is szerkesztője „A Gyógyszerész"-nek. Közben nagy szakmai viharok dultak és kihullottak a szerkesztőségből azok az emberek, akik szakadékba akarják vezetni a Szakszervezet szekerét. De résen álltunk mi és résen állt a mögöttünk álló szakszervezeti tagság egyre szélesebb rétegeinek öntudatos része.

Sokszor elmondtuk, leirtuk és kikiáltottuk, hogy ez a néma pálya milyen nehezen akar megnyilatkozni. Hogy még akkor sem beszél, ha kimondottan az ő bőrét viszik a vásárra. Hogy még akkor is hallgat, ha jogokat akar kivivni, vagy az ő szerzett jogait védelmezzük.

S most éppen a napokban valaki azt mondta, hogy nem mer felszólalni a Szakosztály taggyülésén. Fél, hogy félreértjük, fél, hogy mást magyarázunk a szavaiba, mint ahogyan ő azt eredetileg elgondolta.

Neked üzenjük, kartársam, neked üzeni a kétéves „A Gyógyszerész" és annak szerkesztője:

Ne félj, mert mi sem félünk! Ne aggódj, ha mi baráti szót váltunk a tulajdonosi érdekeltségekkel. Gondolj arra, hogy mindig a Szakszervezet beszél és soha egyetlen pillanatra sem feledkezünk meg arról, hogy miért állitottak bennünket erre a helyre. Nem magunkat szolgáljuk, hanem benneteket. Nem azért közeledünk néha a tulajdonosi érdekeltséghez, mert tőletek eltávolodtunk, hanem, hogy a munkavállalók életszinvonalát, a munkavállalók szakmai tekintélyét olyan magas fokra emeljük, amilyenről eddig még álmodni sem mertünk.

De tudnotok kell, hogy résen állunk és elegendő egyetlen mozdulat, hogy megtaláljuk azt a hangot, azokat a szavakat, és igéreteket, melyekkel ezt a lapot utnak inditottuk. Igen, ma is valljuk, hogy ez a lap a tiétek, a dolgozó gyógyszerészeké, a gyógyszertári dolgozóké. Mi vagyunk a tükör, amelyben ők, a tulajdonosi érdekeltségek, megláthatják magukat. Csak rajtunk, a mi életünkön, a mi munkánkon keresztül kerülhetnek ők közelebb a mi szaklapunkban magához a szakmához. S ha róluk irunk, nem őket ünnepeljük, hanem megmérjük őket és odaállitjuk mellé magunkat, teljes szociális és szakmai öntudatunk erejével.

Gyakran mondjuk, hogy „A Gyógyszerész" az egész szakma lapja. De hol tévelyegnek azok a gyógyszertár-tulajdonosok, akik hónapokon keresztül konokul visszaküldték a lapot és még ma sem akarják tudomásul venni, hogy vagyunk! Ezek sohasem fogják elismerni „A

A gyógyszerész éjjel-nappal a betegeké.

Gyógyszerész"-t a szakma lapjának. De ez igy van rendjén.

Lapozzátok végig ezt a két esztendőt! És meglátjátok, hogy mennyit vereked tünk magunkért, hányszor kiálltunk elesett kartársaink veszendő jogaiért. S nézzétek végig, hogy mennyit szentelt, a rengeteg oldalból hány oldalt áldozott a szakszervezeti szaksajtó a gyógyszerészi tudománynak. Valljuk, hogy mindannak, ami ebben a szakmában történt, mi voltunk a szószólói. Mi öntöttünk lelket minden kezdeményezésbe és rajtunk, a mi tiszta és hivő szavunkon mult, hogy ez a szakma ma hatalmas erővel készülhet a Centenáris Gyógyszerész Hétre.

Ott voltunk mindenütt és két éven keresztül sohasem voltunk ünneprontók. Még akkor sem, ha jogos érdekeket sértettünk, pusztán azért, hogy a munkavállalók érdekeit minden erőnkkel megvédelmezzük. Nem alkudtunk és nem alkuszunk ma sem és ma sem mondhatunk mást, mint amit két évvel ezelőtt mondottunk: „Együtt az egész szakmával, de nem mindenáron!"

Most, amikor a Magyar Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya teljes szervezettségével belép és beleépül az Egészségügyi Szakszervezet országos hálózatába, pontosan meg kell határoznunk, hogy mi magunk, ennek a Szakosztálynak tagsága és vezetősége, merrefelé megyünk. Nem lehet más célunk, mint a munkabiztonság fokozatos megszilárditása — és annak kihangsulyozása, hogy Szakosztályunk tagjai munkavállalók — és munkavállalók is akarnak maradni.

Most, amikor megszünt a gyógyszertárak örökölhetősége, és a közületi és intézményesitett gyógyszertárak felé mutat a fejlődés iránya, el kell temetnünk azt a régi álmot, hogy ez a pálya csak akkor pálya, csak ugy boldogit és csak ugy boldogulhatunk rajta, ha tulajdonosok leszünk. Az Egészségügyi Szakszervezetbe való belépésünk előtt ki kell kiáltanunk hangosan, hogy az egész ország és minden hivatalos tényező meghallja: nem akarunk tulajdonosok lenni! A munkavállalók érdekeit szolgáljuk jelenlegi és uj szakszervezetünkben és a szaksajtó most következő uj időszakában.

Mert két évvel ezelőtt még botorkáltunk. Az ut és a cél néha összezavarodott a szemünk előtt. Ma azonban már tudjuk, hogy biztosan menetelünk a magyar népi demokrácia utján a szocializmus felé. És aki ma hallgat, amikor beszélnie kellene, az valamit elárul mindnyájunk közös igazságából. Mert ha a tiétek volt ez a lap két évvel ezelőtt, ma százszor inkább a tiétek és az marad az idők végezetéig!

Nem ugy, mint a régi gyógyszerész-ujságok

— Levél a Szerkesztőhöz —

Előrebocsátom, hogy most kaptam először felszólitást arra, hogy fizessek. Másodszor nem tudtam, hogy hanyagságom következménye folytán annyi a tartozásom. Igaz, hogy 1946-ban kétszer, vagy háromszor visszaküldtem a lapot és önök mégis csak küldték. — Én voltam részben a hibás, hogy levélben nem mondtam le a lapot. De amikor olyan jó volt, hogy járt, mert végre volt egy lap, amely foglalkozott a nyomorgó falusi törpegyógyszerészekkel is, akik négy fal között, szabadság, kultura nélkül, csekély jövedelemmel, örökös gonddal küzdenek. Nehezen vártam már a vasárnapot, mert akkor volt egy kis szórakozás, mert megjött az ujság. Nagyon hivós lap volt, mert nemcsak politikai tájékoztatást, de tudást is meritettem belőle. Olyan volt, mintha továbbképző tanfolyamra jártam volna. Nem ugy, mint a régi gyógyszerész ujságok, amelyek csak a gazdag, nagy patikusokkal foglalkoztak. A Gaálokkal, a Váradyakkal, a borgazdaestélyekkel, a nagy társasvacsorákkal, — mig mi törpék a végeken paprikáskrumplit ettünk és küzködtünk a családért a nyomorral.

Kérem, legyenek méltányosak velem szemben és részletfizetést engedélyezzenek adósságom lefizetésére, mert sajnos egy összegben képtelen vagyok. Csekkeket kérek küldeni.

Tartsanak meg további szives emlékezetükben, maradok kartársi üdvözlettel:

BARÁNY SZILÁRD
gyógyszerész, Pilismarót.

*

Ha magam fizetem elő Kartársam helyett, akkor is megy tovább szaklapunk. Elég, ha valami csekély havi összeggel törlesztgeti tartozását. Ez már a kiadóhivatal ügye. Mert a szerkesztőség küldi a lapot.

(sz.)

OBERLÄNDER GYULA
Budapest, VII, Nagyatádi Szabó-utca 31.
Telefon: 222-733.
gyógyszertári és laboratóriumi felszerelési cikkeket szállit. Compra tablettasaitológép és lepárlókészülékek gyártás alatt.

A Centenáris Gyógyszerész Hét tudományos előadásai

*Valamikor az orvos egy személyben gyógyszerész is volt. Az évszázadok folyamán kettévált ez a feladat és két önálló hivatássá fejlődött. Az orvos a betegséget megállapitva, orvosságot ir elő, a gyógyszerész pedig elkésziti. Az egészséges és beteg ember ismerete az orvos feladata, a gyógyszerésznek viszont minden olyan anyag természetének, viselkedésének tudása, amely gyógyitásra használható fel. Tartozzék az az ásványok közé, legyen bár a növényország tagja vagy az állatvilág terméke, a gyógyszerésznek egyaránt tudnia kell eredetét, előállitását és nem utolsó sorban a módot, miként lehet és kell abból jó orvosságot készitení. Ez teszi szükségessé a gyógyszerész különleges, általános természettudományi müveltségét, amelynek fel kell ölelnie az embert körülvevő világ anyagismeretét. A gyógyszerész tehát csak anyagismeretét. A gyógyszerész tehát csak anyagismeretét. A gyógyszerész tehát csak

Október 10.-én d. e.

az M. M. Sz. Sz. Gyógyszertári Dolgozók Szakosztályának országos taggyülése.

Hívó szó

Már csak egy hét választ el bennünket október 9.-étől, a magyar gyógyszerészség nagy, parádés, ünnepsorozatának, a Centenáris Gyógyszerész Hétnek kezdetétől. Ennek a lapnak minden száma hónapok óta, nagybetükkel, hangosan hirdeti ezt, hogy senki el ne feledkezzék róla.

A Magyar Gyógyszerészek Centenáris Bizottsága, amely a szakma minden érdekeltségét magában foglalja, immár jóval több, mint egy félév óta mindent elkövet a minél nagyobb siker, az ünnepség felejthetetlenné tétele érdekében.

A gazdag programmot ismeri mindenki, amelyből e helyen csak az „Ernyey József" Gyógyszerészi Muzeum és a „Kazay Endre" Gyógyszerészház felavatását, a szakmai bemutatást, a több mint 40 éve a pályán müködő kartársak részére az aranydiplomák ünnepélyes átadását, a „Kabay János" jutalomdijak kiosztását, a Gyógyszertári Segédmunkások Tanfolyamának megnyitását, mint legkiemelkedőbb eseményeket emlitjük meg.

Sok szép centenáris ünnepség volt már e jubiláris évben, számban és sulyban a miénknél sokkal nagyobb testületek megnyilatkozásában. A mi szakmánké, a viszonylag kicsiny létszámhoz és csekélyebb anyagi erőforrásainkhoz mért szerényebb keretek között fog lezajlani, de büszkén állithatjuk, hogy maradandó: szociális, kulturális és humanitárius alkotásokban a legelsők között lesz.

Nagy sulyt ad ennek a mi manifesztációnknak az elmondottakon kivül még az is, hogy az egész, a teljes magyar gyógyszerészség ünnepéről van szó, egy olyan nagyszabásu, impozáns szakmai megnyilatkozásról, amilyen még sohasem volt Magyarországon.

A Centenáris Bizottság a sokszor szinte leküzdhetetlennek látszó nehézségek ellenére mindent megtett a siker, a minél jobb eredmény érdekében. Most kartársainkon a sor, hogy ezt a sikert teljessé tegyék, hogy keretet adjanak a tartalomnak.

Egyik nemrég lefolyt nagyszabásu, egészségügyi vonatkozásu ünnepi demonstráción, az egészségügy összes dolgozói apcsztrofáltattak, csupán a gyógyszerészekről nem esett szó. Az eziránvban elhangzott érdeklődésre adott válasznak körülbelül az volt az értelme, hogy: „néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát".

Sok szó esett már erről a némaságról. Valóban igy is van ez. Nem nagyon szoktuk hallatni szavunkat. Ezért elfeledkeznek rólunk. Szerényen, a táraasztal mögött meghuzódva, végzik a közegészségügy kitünő, érdemes dolgozói a nehéz munkát, az ország gyógyszerellátását, éjjelnappal, különösen a munkaidő nélkül dolgozó, kis, törpegyógyszertárak vezetői hősies önfeláldozással, erőfeszitéssel és lemondással egy életen át, a népi demokráciának ama célkitüzése érdekében, hogy az egészséges magyar nemzedéknek békés és boldog jövő biztositassék.

Most itt az alkalom. Lépjünk ki elzárkózottságunkból, hallgassunk magunkról, ne szerénykedjünk, hiszen van mivel a nyilvánosság elé mennünk. A fentvázolt és sokak által irigyelt szociális és egyéb közérdekü kari alkotások s ezek között elsősorban a Gyógyszerészek Országos Jóléti Alapja, továbbá hivatásunk emberbaráti volta, a nép önfeláldozó szolgálata, a 4 éves egyetemi kiképzés stb., mindmegannyi olyan tény, amellyel bátran büszkélkedhetünk, mert számot tarthatunk a nép megbecsülésére, a demokrácia elismerésére.

A gyógyszertár a törvény szavai szerint is közegészségügyi intézmény. Ennek dolgozói méltán kiérdemlik a nép elismerését, szeretetét, azét a népét, amelynek egészségét szolgálják, bizalmát jóbarátként keresik, annak egész életén át tartó áldozatos szolgálatával.

Legyen legalább most, egyszer ez a „néma pálya" hangját fennen hallató pálya, hogy észrevegyenek bennünket.

Jöjjetek fel budapesti, vidéki kartársaink, munkavállalók és munkáltatók, tisztviselők, katonák, tudományt mivelők, tanitók, tanulók, ifjuság, gyógyszertári segédmunkások, dolgozók valamennyien, akik ezt tehetik, erre a szép közös ünnepre, amelyben baráti, testvéri módon egybeforr munkáltató és munkavállaló a hivatásszeretetben, hogy impozáns szakmai demonstrációval dokumentáljuk pályaszeretetünket s azt, hogy méltók vagyunk egészségügyi szakmánkhoz, 1848 demokratikus hagymányaihoz és 1948 népi demokratikus szelleméhez és hogy továbbra is dolgozó, alkotó munkásai akarunk lenni ennek a demokráciának.

Jöjjetek, várunk benneteket, szeretettel várja valamennyi gyermekét a magyar demokratikus Pharmacia.

DR. MOZSONYI SÁNDOR
A Centenáris Bizottság elnöke.

Szeptember 16.-i taggyülésünk jegyzőkönyvi kivonata

SZÉKELY JENŐ elnök megnyitja a gyülést, üdvözli a megjelent kartársakat és bejelenti, hogy Hartmann Tivadar titkár részletesen be fog számolni minden fontos kérdésről, tárgyalásainkról az Egészségügyi Szakszervezettel, továbbá többek között egy most felvetődött kérdésről is, amely ezután fog napirendre kerülni. A Kongresszus anyagát is részletesen fogja ismertetni.

A titkári beszámoló előtt azonban egy határozati javaslatot olvas fel és kéri annak elfogadását.

A határozati javaslat szószerinti teljes szövege a következő:

„A Magyar Értelmiség Nemzeti Bizottságának.

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervetének Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya f. hó 16-án megtartott taggyülésén az alábbi egyhangu határozatot hozta:

Ott voltunk azon az értelmiségi nagygyülésen, amely a wroclawi értekezlet szellemében határozatilag kimondta a Magyar Értelmiség Nemzeti Bizottságának megalakitását. Azzal a nyilvánvaló céllal, hogy a háborura uszitó imperializmussal szemben mindent elkövet a világbéke megóvása érdekében. Együttmüködnek a világ minden haladó szellemével. müvészek és tudósok fognak össze, hogy a szellem fegyvereivel harcoljanak azok ellen, akik egy uj világégés felidézésében segédkeznek.

Lukács György elvtársunk megrendítő szavakkal vetette fel az értelmiség felelősségének kérdését, amiért m i n d a z megtörténhetett, ami az 1940-es években jborzalmasan és szégyelnivalóan megtörtént.

De azt is tudjuk, hogy az értelmiség szerepe, az uj haladó értelmiség szerepe és felelőssége, valójában csak most kezdődik, amikor frontot alakitunk a pusztulás ellen — a világ ujjáépitésére és a munka megőrzésére.

Mert a munkásságot és parasztságot nem kell meggyőzni, azok nem hallgatnak a háborus uszitókra. A föld terem, a munkásság termel, de az ördögi szellem mühelyében, Amerikában ma is a bacillusháboru tökéletesitésén kisérleteznek. Az értelmiség azonban az elmult évtizedek során már kétszer került zsákutcába. Odakerült még akkor is, ha egy részüket belekényszeritették. Éppen ezért az értelmiségnek szüksége van a legnagyobb, a legharcosabb szellemek irányitására és mondjuk ki ujra: felelősségére.

Mi magunk, Szakosztályunkon belül, szerte az országban nevelőmunkával sietünk segitségére a Magyar Értelmiség Nemzeti Bizottsága minél eredményesebb müködésének. De nemcsak mi, hanem az Országos Gyógyszerész Egyesület is, amelyben *Harangi* Sándor miniszteri biztos elvtársunk pontosan erre a vonalra próbálja ráállitani az egész magyar gyógyszerész-társadalmat. És ha nemcsak nálunk, hanem az egész földgömbön minden szakma összefog és világgá röpiti a szellem csodafegyvereit, — akkor a wroclawi értekezlet jó munkát végzett. — Ennek jegyében kivánunk jó munkát a Magyar Értelmiség Nemzeti Bizottságának. — *Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezete Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya* és az *Országos Gyógyszerész Egyesület.*"

A hallgatóság igen nagy tetszéssel, egyhangu tapssal fogadja a határozati javaslat felolvasását és FARAGÓ SÁNDOR kartárs hozzászólását:

FARAGÓ SÁNDOR: 6 nappal ezelőtt a Zeneakadémián a magyar értelmiségi szakszervezetek nagygyülést tartottak, amelyen beszámoltak a wroclawi kongresszus eseményeiről és a határozati javaslatról. Ez a beszámoló és határozati javaslat, melynek következtében a Magyar Értelmiség Nemzeti Bizottságát óriási lelkesedéssel megalakitották — azt bizonyitotta, hogy a kongresszus nem fejeződött be Wroclawban, hanem az igazi munka, a kongresszus hatása azzal kezdődött, hogy a delegátusok hazatérve elmondták hazájuk értelmiségének azt, amit a kongreszuson hallottak és igyekeztek azt a legszélesebb rétegekben tudatositani. Rá kell döbbennünk, hogy erre legjobban nekünk, magyaroknak van szükségünk. A magyar értelmiség igen jelentős része (Déry Tibor és Lukács György elvtársak megállapitása szerint) nem tudta még teljesen levetkőzni azt az átkos mentalitást, amely a fasiszta időkben rárakódott. Még habozik és vár! Nekünk akik az értelmiség vezetőrétegéhez tartozunk, kötelességünk a wroclawi kongresszus értelmében vezetni a habozókat és az ott hozott határozatokat fenntartás nélkül magunkévá kell tennünk. Az Országos Gyógyszerész Egyesület nevében lelkesedéssel csatlakozik a határozati javaslathoz.

Székely Jenő elnök megköszöni a hozzászólást. A határozati javaslat fontosságát azzal szeretné kifejezésre juttatni, hogy kéri a megjelenteket, hozzájárulásukat ne karfelemeléssel, hanem felállással fejezzék ki.

Tagság a javaslatot felállással egyhangulag elfogadja.

HARTMANN TIVADAR titkár ezután megteszi titkári jelentését:

„A Kartársnők és Kartársak ha figyelemmel kisérik a napi eseményeket, — akár politikai, akár gazdasági vonatkozásban — fel kellett figyeljenek azokra az eseményekre, amelyek jellegzetessé teszik napjainkat

A gyógyszerész a népegészségügyet — a magyar népet szolgálja.

Egyik kongresszus a másik után zajlik le, amelyek mind figyelmeztetni akarják a magyar népet azokra a folyamatos szabadságharcokra, amelyek 1848-ban vették kezdetüket és még ma is tartanak. Ezekben a szabadságharcokban — a magyar jövő, a magyar népi demokrácia érdekében — mindenkinek, kivétel nélkül részt kell vennie. Mi gyógyszerészek is megrendezzük a magunk centenáris kongresszusát, amely október 9-én fog kezdődni, hogy egy héten keresztül hirdesse a gyógyszerészi kar akarását a fennmaradáshoz.

Egy másik kongresszusra is fel kell hivjam a figyelmet, amely a szakszervezetet közelről érinti: a szakszervezetek és a Szakszervezeti Tanács kongresszusára, amely a Szaktanács 50 éves fennállása emlékére fog lezajlani, a centenáris jelleg hangsulyozása mellett. Ez a kongresszus minket is egészen közelről érint. Ezen a kongresszuson fognak határozni a szakszervezetek ipari csoportositása tárgyában. A fejlődés ugyanis ugy hozta magával, hogy a szakszervezetek életében bizonyos elrendeződés vált szükségessé. És itt felvetődött a kérdés: hova tartozunk mi, gyógyszerészek tulajdonképpen? A felszabadulás első napjaiban a szervezkedni kivánó kartársak odamentek, ahova az a pár lelkes ember vezette őket, akik már régen szakszervezeti életet éltek a MOSZ-nál, tehát természetes, hogy a jelentkező tagságot ideirányitották, ahol megalakitották a Gyógyszerészi Szakosztályt. Itt megkapták a szükséges támogatást és irányitást. Többek között a Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének köszönhetjük, hogy a gyógyszerészek olyan kollektiv szerződést köthettek, amilyennel ma rendelkezünk. Az egyes szakmák elhelyezkedésének tisztázódása a fejlődés következtében azonban azt követeli, hogy a többi egészségügyi dolgozóval együtt az egységes Egészségügyi Szakszervezetbe illeszkedjünk mi is bele. Ez különben a Szakszervezeti Tanács határozott kivánsága, tehát nemcsak a mi akaratunk. Erről a helyről mindenki nevében kötelességem köszönetünket kifejezni a Magánalkalmazottak Szakszervezetének a felszabadulás óta velünk szemben tanusitott segitségéért és támogatásáért. Voltaképpen nem azért megyünk ma az Egészségügyi Szakszervezetbe, amiért kb. másfél évvel ezelőtt egypár helyezkedni akaró, saját sorsát kialakitani óhajtó kartárs kivánta ide, vagy máshová vezetni tagjainkat. Amikor is harcolnunk kellett ezekkel a jobboldali szociáldemokrata kartársainkkal, akik az idők szellemét nem érezve át, elzárkóztak az elől, hogy Szakosztályunkban mindnyájan együtt legyünk, akik egy munkahelyen, a gyógyszertárban dolgozunk: gyógyszerészek és segédmunkások egyaránt. Éves harc után azonban elértük célunkat és azóta nemcsak együtt dolgozunk hanem egységes szakosztályon belül együtt menetelünk mindnyájunk közös célja felé: a népi demokrácia utján a szocializmusig.

A legutóbbi taggyülésen örömmel jelentettem, hogy a tagok száma 1500-ra emelkedett. Ez a szám azonban azóta sajnos, 910-re csökkent. Ugyanis igen szomoru tény, hogy a tagság igen rendetlenül teljesiti tagdijfizetési kötelezetségét és igy azokat, akik hosszabb ideje nem voltak hajlandók fizetni, kénytelenek voltunk kizárni a tagok sorából. — Kossa István megállapitása szerint senkit sem lehet kötelezni arra, hogy szakszervezeti tag legyen, ez csupán önkéntes jelentkezés kérdése. Azonban természetes, hogy az ilyen egyén saját érdeke ellen cselekszik, amikor kivonja magát, vagy nem közösségi viselkedésével kikényszeriti kizárását a szakszervezetből. Ezek nem élvezhetik azokat az előnyöket, amelyek a szakszervezeti tagsággal járnak. Állásközvetités csak szakszervezet utján lehetséges. A közvetités kötelező a szakszervezetre nézve, de arra kényszeriteni bennünket nem lehet, hogy további információt adjunk azokról, akiket nem ismerünk, mert nem tagjai a szakszervezetnek. További információt is csak szakszervezeti tagról adhatunk. A közelmultból mondok egy példát: Az egyik nagy intézmény, amely több magánpatika forgalmát fogja átvenni, információt kért tőlünk 50 olyan gyógyszerészről, akik az átveendő gyógyszertárakban vannak jelenleg alkalmazásban. A szomoru helyzet az volt, hogy mindössze 20 kartársunkról tudtunk információt adni, mert csak ennyi volt szakszervezeti tag.

Ugyancsak nagyon elhanyagolják Kartársaim a szaklapot is, amely pedig évek óta ugyszólván haszon nélkül dolgozik, minden gyógyszerész érdekében és a tanitás terén is elsőrangu munkát végez. Nagyon kérem a Kartársakat, forditsanak nagyobb figyelmet szaklapunkra; ha még nem előfizetők — ugy fizessenek elő és ha már előfizetők, ugy pontosan küldjék be az előfizetési összegeket, mert itt is kénytelenek leszünk megszünteni a lap küldését azok részére, akik nem fizetnek rendesen.

A szakszervezet egyre erősödik, egy cél felé halad, afelé az irány felé, amely felé halad az egész dolgozó magyar nép. Ezen az uton követjük azokat a feladatokat és módszereket, amelyeknél a Magyar Dolgozók Pártja mutatja az irányt. Az M. D. P. is jelezte az utóbbi napokban, hogy azokra a párttagokra nincs szüksége, akik nem akarnak aktiv részt venni a pártmunkából és nem akarják magukat továbbképezni. És az olyan viselkedés, mely etikai okokból kifogásolható, birja rá a pártot és szakszervezetet, hogy ilyen tagjait kizárja.

Még egy sajnálatos körülményre kell rámutatnom. Még mindig vannak egyesek, u. n. bajkeverők, akik szeretnék elhitetni, hogy a szakosztály vezetőségében nincs meg a kellő összhang. — Kartársaim! Soha olyan erős és egységes nem volt a Szakosztály, mint ma. Egységes belül és egységes kifelé, az intézmények, hatóságok felé is.

Igen sajnálom, hogy nem fért be mindenki abba a különben nagy terembe, ahol az Értelmiségi Kongresszus lezajlott. Ha mindenki hallgatta volna az ott elhangzott beszédeket, akkor tudná, hogy mi a kötelessége de különösen mi a feladata az egész magyar néppel, a magyar népi demokráciával szemben. Arra kérem a Kartársakat, azokat, akik személyesen ott voltak és azokat is, akik csak az ujságból olvasták, vagy rádión hallgatták, mert azt mindannyioknak hallgatniok kellett volna, — véssék jól emlékezetükbe az ott elhangzottakat és kapcsolódjanak bele teljes erővel a magyar népi demokrácia megerősödését jelentő munkába, amely elvezet a szocializmushoz!"

HARTMANN TIVADAR titkár ezután megteszi jelentését, amelyben nagyjából összefoglalja a tagokat érdeklő elvégzett munkákat és részletesen beszámol a legutóbbi taggyülés óta lezajlott eseményekről:

Először is érzékeltetni és szemléltetni akarja, hogy mit végzett a Szakosztály — adminisztráció terén — a munkavállalók érdekében. Röviden ismerteti azt a lelkiismeretes munkát, ami a Szakosztályban folyik és azt eredményezi, hogy restancia soha sincs és mindenkinek, aki odafordul, azonnal, kellő időben elintézik ügyes-bajos dolgait.

A Szakosztály vezetősége a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság Gyógyszerészszakosztályának megalakitásával kapcsolatban kimondta, hogy egyöntetüen lépnek be. Ezzel a munkával KOLOS és BALASSA elvtársakat bizták meg. A munka már folyamatban van, de bevégződni csak a Centenáris Kongresszus után fog. A havi tagdij 1.— Ft lesz.

A törpegyógyszertárakat megszervező akcióba KOLOS és SZIKLAI elvtársakat küldték ki.

A munkanélküliség leküzdésére HARANGI SÁNDOR inditott egy akciót, amelynek munkáját azonban az anyagi adottságok nehezitik meg.

A Szakosztály a Népjóléti Minisztériumhoz feliratal fordult — a közületi gyógyszertárak kollektiv szerződése érdekében. Az eredményt, illetve a választ még nem kaptuk meg, de ugy látszik máris, hogy nem lesz különbség a közületi és magángyógyszertárak kollektiv szerződése között.

A Szakosztály ismételten felirattal fordult az illetékes hatósághoz, hogy a bizonyos kort elért régirendszerü kartársak részére a tervezett tanfolyam tarttassék meg. Erre a tanfolyamra 12 kartárs kérte felvételét.

A laboráns-továbbképző tanfolyam október 15-én indul meg. Felelőse FEHÉR kartárs; a módozatok megbeszélésén GERŐ és KOLOS kartársak vettek részt.

A szaklap szerkesztésében változás állott be, amennyiben SZÉKELY JENŐ lett a főszerkesztő.

Az események közé tartozik, hogy az elmult időszakban HARANGI SÁNDORT az Országos Gyógyszerész Egyesülethez miniszteri biztosként nevezték ki és ennek következtében a Szakosztály elnöke SZÉKELY JENŐ lett.

Az ötödik gyógyszerkönyv szerkesztői bizottságába Szakosztályunk tagjai közül HALMAI és VÉGH egy tanárokat és KUN FERENC kartársat nevezték ki.

Több megbeszélést tartottunk a közforgalmu gyógyszertárak ügyében.

Szakosztályunk átirattal fordult az OTI-hoz, hogy ők is tegyenek kisérletet gyakornokok alkalmazására. Pikler vezérigazgató elvtárs szokott erélyével vette kezébe az ügyet és bár eredmény még nincs a kezünkben, de biztosak lehetünk a sikerben.

A Kongresszussal kapcsolatban kértük a Szaktanácsot, hogy néhány kiváló munkát végző kartársunkat „kiváló munkás"-ként biráljanak el. Az eredményről még semmit sem tudunk, de ha a válasz időben megérkezik, a kitüntetéseket a Kongresszuson fogjuk kiosztani.

Gyógyszertári állványedények

kizárólag hazai gyártmányu békebeli minőségben beégetett cimfelirattal kapható.
Régi edények átszignálását jutányosan vállalom.

Gál Dezső
gyógyszerészeti üveg és porcellánáru kereskedő
Budapest, V., Szent István-körut 23.
(Kohány-utcai oldal).
Telefon: 121—155

Az egyetemi felvételi bizottságban a Szakosztályt SZÉKELY JENŐ elnök képviselte.

Az utóbbi időben több fegyelmi panasszal fordultak Szakosztályunkhoz a felső hatóságok, akik a patikák vezetőinek nem megfelelő magatartását kifogásolják. Ez legyen intő példa a vezetőknek, hogy becsületes mentalitással végezzék munkájukat.

A szaklapnál kiadó-változás történt: Falus Jenő saját kérelmére megvált ettől a tisztségétől.

WEIL EMIL elvtárssal megbeszéléseket folytattunk az Egészségügyi Szakszervezetbe való belépésünkről.

Figyelmezteti a kartársakat a kiközvetités nélkül való munkavállalás és munkaadás veszélyére. Fegyelmi eljárást inditanak a szabálytalanul eljáró munkaadók s munkavállalók ellen.

A Szakosztály részéről az Orvoskongresszusra tanácskozási joggal SZÉKELY JENŐ és HARTMANN TIVADAR kapott meghivást.

Az egyetemen Weber előadó tanár helyébe LIGETI FERENC kartársat jelölték ki. Kinevezése rövid időn belül megtörténik.

HARANGI SÁNDOR kinevezése előadói minőségben már meg is történt.

A Szakosztály tevékeny részt akar venni a romos iskolák felépitésében. Ebben a törekvésünkben az Országos Gyógyszerész Egyesület nyujt anyagi támogatást. Eddig a kunmadarasi iskola felépitéséhez 2.000.— forinttal, a regői iskola felépitéséhez 1.000.— forinttal járultunk hozzá.

A Centenáris Gyógyszerész Hét és Kongresszus

Október 10.-én d. u. a Kazay Endre Gyógyszerész Otthon felavatása.

alkalmából szép és izléses jelvényeket készittettünk, amelyek ülés után 5.— Ft-os áron kaphatók.

HARTMANN TIVADAR titkár azzal a reménnyel végzi beszédét, hogy az elkövetkező események általános kari békét fognak hozni, amely béke jegyében jobban fogunk tudni dolgozni a népegészségügy érdekében.

SZÉKELY JENŐ elnök mindenki nevében megköszöni HARTMANN TIVADAR titkárnak a tartalmas és emelkedett jelentést. A maga részéről csak azt szeretné hozzáfüzni, hogy az Egészségügyi Szakszervezet főtitkárával történt tárgyaláson szóbahoztuk, hogy mi több, mint egy esztendeig verekedtünk, hogy együtt lehessünk a segédmunkásokkal. Ma ezt végre már elértük. Megnyugtattak bennünket, hogy az Egészségügyi Szakszervezetben is együtt lehetünk velük közös szakosztályban.

Mielőtt a vitát megnyitná, kifejezést kell adnia annak, hogy valami van a levegőben. Éppen arról nem volt szó, amiről legjobban szerettek volna hallani. Mi azonban innen nem akarunk elébe vágni a dolgok természetes menetének. Olyan ügyről van itt szó, amelyről még nem lett volna szabad beszélni és csupán az egyik tulajdonosi érdekeltség indiszkréciója folytán került napirendre. Ha a kartársak közül valaki felveti a kérdést, felelni fogunk rá.

Kéri a kartársakat, hallgassák meg hivó szavát a centenáris ünnepségekkel kapcsolatban, amely a lapban fog megjelenni és a munkavállaló kartársakhoz szól.

(A beszéd szövegét lapunk más helyén közöljük.)

SZÉKELY JENŐ felolvasását igen nagy tetszéssel fogadja a hallgatóság. Ezután megindítja a vitát.

DR. KÁLMÁN LÁSZLÓ: Tudomásunk szerint a G. F. 17.-ére magához hivatta a szakmai érdekképviseleteket a záróra kérdésének ujból megtárgyalására. Itt nyomatékosan és végérvényesen le kell szögeznünk, hogy az osztatlan napi nyolc órai munkaidőt a Szakszervezet olyan kivivott s a demokrácia által megerősitett vivmányának tartja, amelyet csorbitani nem enged. Tisztában vagyunk már előre azzal, hogy a G. F. a mi munkavállalói érdekeinket a legmesszebbmenően támogatja. Nem zárkózhatunk el természetesen a valóban jogos közérdekkel szemben s ezért készséggel segitségére sietünk a hatóságoknak ebben a kérdésben s hajlandók vagyunk a jelenlegi nem teljesen kielégitő inspekciós rendszer revizióját felvetni. Azzal ugyanis, hogy 3 Közért-üzlet este 10-ig nyitva van, még nem indokolható, hogy most már minden gyógyszertár is hosszabbitsa meg a záróráját. Ha a fővárosban néhány élelmiszerüzlet este 10-ig tart nyitva, akkor mi hivatkozunk arra, hogy több mint 50 gyógyszertár áll este is a közegészségügy szolgálatában. Ha ez kevés, vagy rossz az elosztás, akkor ezen segiteni lehet.

Van olyan vélemény is, hogy váltott alkalmazotti karral kell a problémát megoldani. Ez látszólag ideális megoldás s a munkanélküliek kenyérhez jutnának, azonban ha kicsit közelebbről megnézzük a kérdést, kiderül, hogy ez sem járható ut. Azzal ugyanis, hogy hosszabb a napi nyitvatartás ideje, még nem lesz nagyobb a forgalom, nem nő a gyógyszerfogyasztás, s emiatt nincs reményünk a munkanélküliség leküzdésére ezen az uton.

KOVÁCS ANDOR kiegészíteni szeretné dr. Kálmán László beszédét. Szükségét lájta annak, hogy reálisan megindokoljuk, miért nem fogadhatjuk el azt a rendszert, amely váltással akarja megoldani a helyzetet. Nem szabad csak ideális megoldásokat hangoztatni, mert ezzel nem tudunk célt elérni, hanem gyakorlati megoldást, javaslatot kell tennünk. Az osztatlan munkaidőből nem szabad engednünk, hiszen ezt a demokráciától kaptuk. Nagyon ügyes dolog volt megemliteni a KÖZÉRT párhuzamot, mert azzal a néhány KÖZÉRT üzlettel szemben, amely éjjel nyitva van, szembeállithatunk legalább 30—40 inspekciós patikát. Tehát itt a helyzet — igy magyarázva — mindenképpen mellettünk szól. Nagyon helyesnek tartja a reformokat azokban a patikákban, ahol az inspekciónál szabálytalanságok fordultak elő.

Mivel több hozzászólás nincs, SZÉKELY JENŐ megállapitja: megállapodhatunk abban, hogy mindnyájon amellett szavazunk, maradjon meg az osztatlan munkaidő.

A taggyülés ezt határozatilag kimondja. Az egész taggyülés kimondja azt is, hogy az inspekció eddigi rendje nem megfelelő. Ehhez kéri a hozzászólásokat.

SZÉKELY JENŐ elismeri, hogy a revizióra nagy szükség van, de ugy, hogy abban a szakszervezet is részt vegyen — Nem tudjuk, miről lesz szó a pénteki tárgyaláson, de az bizonyos, hogy valamit, amit a G. F.-nek a legutóbbi tárgyaláson megigértek, nem tartottak be. Ez az volt, hogy minden MABI és OTI rendelőben függesszék ki a legközelebbi inspekciós patika címét, lehet, hogy ez a közvetlen oka annak, amiért odarendeltek bennünket.

BABUSIK FERENC módositani szeretné Székely Jenő kijelentését azt a kijelentést, hogy a tulajdonosi kar nem gondoskodott az inspekciós patikák címének kifüggesztéséről. Annak idején Gerő elvtárs eljárt az intézményeknél, akik kötelezték magukat az inspekciós patikáknak minden orvosi rendelőben történő kifüggesztésére. Ez azonban nem történt meg, tehát a mulasztást ők követték el.

HARTMANN TIVADAR szerint, ha az intézmények nem teljesitették a vállalt kötelezettséget, akkor éppen a főnöki testületnek kellett volna ezt saját érdekükben valahogyan pótolni, mert hiszen ez a mulasztás anyagi következményekkel is jár. Ez kötelességük magukkal és alkalmazottaikkal szemben is.

SZÉKELY JENŐ: Tehát fenti határozati javaslattal megyünk a G. F. elé. Kéri Kálmán Lászlót, hogy ha akarja, egészitse ki hozzászólását.

A gyógyszerész 4 egyetemi éven át tanulja szaktárgyait.

DR. KÁLMÁN LÁSZLÓ: Ha van lehetőség arra, hogy a kérdéssel kapcsolatban meg lehetne oldani a munkanélküliséget, akkor a közösségért lemondanánk egyéni érdekekről. Ez a megoldás azonban nem növeli a forgalmat és nem csökkenti a munkanélküliséget.

KONDOR kartárs: Fel kell hivni a Szakszervezet figyelmét arra állapitsák meg azt is, hogy az osztatlan munkaidő r e g g e l kezdődik.

STEUER MÁRIA azért szólal fel, hogy a Centenáris Héttel kapcsolatban nagyobb lendületet vigyenek a Centenáris Bizottság munkájába. Felajánlja szolgálatait az előkészületekkel kapcsolatban.

GERGELY JULIA: A körtelefonokról beszél. Szerinte minden körzetben kellene egy felelősnek lenni, mert most fontos dolgokról van szó. Szükséges, hogy mindenki pontosan megkapja az értesitéseket.

SZÉKELY JENŐ szerint a Testület leadja becsületesen a jelentéseket, legfeljebb arról lehet szó, hogy nem minden gyógyszertár továbbitja lelkiismeretesen. Vigyázni kell, hogy lehetőleg olyan gyógyszertáraknak adják le ahonnan megbizhatóan továbbközvetitik.

SALAMON kartársnak a munkanélküliek nevében az a kérése, hogy őket is kapcsolják be valamilyen módon az üzenetközvetitésbe, mert eddig legfeljebb véletlenül szerezhettek az értesitésekről tudomást.

HARTMANN TIVADAR megnyugtatja Salamon kartársat, hogy minden munkanélküli kartársat a jövőben levelezőlapon fognak mindenről értesiteni.

SZÉKELY JENŐ arra kér mindenkit, hogy aki a Centenáris Gyógyszerész Héttel kapcsolatos munkákban részt akar venni, jelentkezzék Németh Amáliánál. Különösen és elsősorban rendezőkre van szükség, de mindenkit szivesen várnak bármilyen munkára, csak jelentkezzenek minél nagyobb számban.

HARTMANN TIVADAR közli a tagokkal, hogy ha nem lesz elegendő számu önkéntes jelentkező akkor kénytelenek lesznek kijelölni egyeseket és ez kötelező erejü lesz.

BAKAY kartárs bizik abban, hogy külföldiek is részt fognak venni az ünnepségeken, ezért nyelvtudását ajánlja fel.

SALAMON kartárs felkéri az összes munkanélküli kollégákat, hogy teljes erővel kapcsolódjanak bele a munkába, mert hiszen ők érnek rá legjobban.

SZÉKELY JENŐ ezzel a felfogással nem ért egyet, mert éppen helyzetükből kifolyólag a munkanélküliek nem olyan jól szituáltak, nincsenek munkaképességük teljes birtokában, ezért inkább azok jelentkezését kéri, akik dolgoznak.

HARTMANN TIVADAR megköszöni a nagy lelkesedést, amely a nagyszámu jelentkezésben is megnyilvánult.

A „Dermasept" Laboratórium bevált készitményei

Dermasept Kenőcs sec. Zombory az összes közintézeteknél szabadon rendelhető.

INDICATIO:

Ekzema furunkulosis, sycosis, folliculitis, hydradenitis, renyhén gyógyuló és gyulladásos sebek, alszárfekélyek, égés, fagyás és minden fertőzött friss sérülés.

HATÁSA:

Sebek, fekélyek gyors behámositása, sarjadzás élénkké válása, különböző bőrbajoknál lobosodás, viszketés megszűnése, a fájdalom csillapitása, szőrtüszők gyors beszáradása, a fertőzés meggátlása és a **gyors gyógyulás** elősegitése.

Rheumalysin, emulsios készitmény

sec. Zombory

INDICATIO:

Primaer és sec. chr. polyarthritis, arthrosis, spondylosis, spondylarthritis lumbago, rheumatismus musculorum, neuralgia neuritis.

HATÁSA:

A Rheumalysin nevü emulsio párakötés, ill. bedörzsölés alakjában használható, jól felszivódó készitmény. A kezelés a fájdalmakra csillapitolag hat, a gyulladásos jelenségek csökkennek, az izületi izzadmányok felszivódását elősegiti, a mozgáskorlátozottság javul, a periarticuláris csomók megkisebbednek.

Eladási ára: 100 gm = 10.— forint,
250 gm = 13 80 forint.

„Teleki" gyógyszertár Budapest, VIII, Teleki László-tér 3. sz.

Október 11.-én d. u. a Gyógyszerészi Muzeum felavatása.

Kezdjük előlről az elhanyagolt szervezési munkát

E hó közepén tartották a gyógyszertári alkalmazottak taggyülésüket. Valahogyan azt várhattuk volna, hogy amikor ilyen nagyobb időközökben hivjuk össze a kartársakat és tudják, hogy csak róluk lesz szó és nagyobb események előtt áll a dolgozók tábora, talán élénkebb lesz az érdeklődés.

Az alkalmazott gyógyszerészek országos nagy seregszemléje és az a már mindenki előtt tudott dolog, amiről már nemcsak szabad beszélni, hanem fontos is, hogy beszéljünk róla: szakosztályunk bekapcsolódása az egészségügyi szakszervezet munkájába. Ha csak erről lett volna szó, már nagyobb érdeklődést kellett volna kiváltania a kartársakból.

Lehet, hogy mi nagyobb igényüek vagyunk a kartársakkal szemben, mert a megjelentek száma nem volt kisebb a szokottnál, de ahogy mindenben fokozottabb igényekkel várjuk a fejlődést, ezen a téren is ennek kell bekövetkeznie. Amikor a Magyar Dolgozók Pártja leminősiti tagjait, mert nem kapcsolódnak be a helyi szervezetek munkába, amikor kilátásba helyezi a párt alapszabálya azoknak kizárását a pártból, akik nem végeznek munkát valamely alapszervnél, annak üléseit nem látogatják és a tagdijakat nem fizetik, ez ugyanolyan mértékben vonatkozik a szakszervezeti munkára is. Egyesek feltünően elhanyagolják a taggyülések látogatását Ritkán, vagy egyáltalán nem jönnek el. A megjelentek pedig igazolják a szakmai krónikás megállapitását, hogy „néma a pálya!" Nincs olyan probléma, melyhez egy-két emberen kivül többen hozzászólnának és mindig ugyanazok a kartársak hallatják hangjukat, akiktől már megszoktuk, hogy van észrevenni valójuk. Nem hisszük, hogy azért nem szólalnak meg, mert nem értenek az ott elhangzottakhoz, de beleesnek abba a hibába, mint azok a párttagok, akik rutin hiányában nem mernek felszólalni.

Ez pedig nagy hiba, mert az embereknek van mondanivalójuk, amit azzal bizonyitanak be, hogy a taggyüléseken kivül sokat beszélnek szakmai problémákról. És sokat kritizálnak. És ha kritizálnak, akkor van is kifogásolnivaló, sőt ehhez mérten javitanivaló is. Mennyivel okosabb volna, ha ezek a kartársak elszigetelt kisebb csoportokban, kávéházi, vendéglői, vagy magánlakások asztalai körül kialakult különféle szemszögből megitélt viták helyett átvinnék a megbeszélést az azt megillető helyre: a szakszervezeti ülések plénuma elé. Itt egy jól megrendezett, tárgyilagos vita sokkal hamarabb vinné előre az ügyeket — a megoldás elé. A tagok vigyék csak kifogásaikat a vezetőség elé. Becsületes nyiltsággal kifogásolják a vélt vagy tényleges hibákat. És a vezetőség kötelességének fogja tartani a hibák kiküszöbölését. Egyes kartársak pedig hagyjanak fel az oktalan duzzogással és tartózkodással, mert feltünő távollétükkel nem segitenek a bajok megoldásában. De azt is gondolják meg a kartársak, hogy csak kritikával nem lehet orvosolni a hibákat. Ehhez pozitiv segitségnyujtás is kell. Bekapcsolódás az aktiv munkába.

Nagyon sok feladat áll előttünk megoldatlanul. Ezek megoldása sokkal több és jobb szakszervezeti munkát eredményezhetne. Régóta nélkülözzük a megfelelő helyiséget, mely megszüntetné a kartársak különböző, de nem éppen ideális helyeken való találkozását. Megoldaná az oktatás kérdését is. E tekintetben óriási hátrányban vagyunk éppen a helyiség hiánya folytán. Aktivizálni kell tagjainkat és meggyőzni őket a szakszervezeti munka szükségességéről, saját érdekükben is. Kulturális munkát kell végeznünk. És elölről kezdeni az elhanyagolt szervezési munkát. De elsősorban tisztában kell lenni minden munkavállalónak a szakszervezet jelentőségével. Amennyire tisztában volt minden ipari munkavállaló már évtizedek óta ezzel a kérdéssel. Ez azonban még mindig nem világos igen sok értelmiségi dolgozó előtt.

Hogyan lehetséges az, hogy igen sok gyógyszertári munkavállaló él szerte az országban a szakszervezeten kivül? Egyszerü a felelet: rossz volt a szervezés munkája s éppen ezért kell sürgősen közbelépnünk. Meg kell magyaráznunk e nagyszámu, szakszervezeten kivül élő munkavállalónak, hogy saját érdeke ellen cselekszik, ha kivül marad a népi demokrácia ezen egyik legerősebb várának falán. Ismeretes, hogy nem kötelező a tagság. De kiket fogunk elsosorban és minden tekintetben támogatni, ha nem tagjainkat?

És aktuálissá válik ez a figyelmeztetés akkor, amikor a szakma készülődik a nagy Egészségügyi Szakszervezetbe való beépülésre. Minél nagyobb taglétszámu lesz ez a szervezet, minél több és jobb tudásu kartársakkal vonulunk fel, annál nagyobb erőt fogunk képviselni. És minél nagyobb lesz az erő, annál nagyobb lesz az eredmény. Miért idegenkednek voltaképpen a kartársak a szakszervezetbe való belépéstől? Talán még mindig nyoma van annak a félrenevelő mesterkedésnek, mely eltéritette az embereket a szakszervezetbe való tömörüléstől?

Mi azt hisszük: a mi népi demokráciánk a szakszervezetek terén is elért bőséges eredményei felnyithatták volna már a józanabbak szemét és ha vannak még tétovázók, ezeknek az elért eredmények kell, hogy figyelmeztetőül szolgáljanak, merre vigyen utjuk. És most, amikor a fejlődés utja iránytszab nekünk a szakszervezeti mozgalom sikján, és a mozgalom óriási tempója egy bizonyos észszerü átcsoportositást követel ennek következményeképen csatlakozunk az Egészségügyi Szakszervezethez. Hivjuk az összes gyógyszertári dolgozókat, szólitjuk őket, az ország legtávolabbi vidékein is, csatlakozzanak hozzánk és segitsenek ebben a nagy keretben építeni jövőnket.

Ha el is költözünk a M. M. Sz. Sz. székházából, ezzel még nem szakadtunk el tőlük, mert egy nagy családban, a szakszervezetek óriási közösségében dolgozunk továbbra is, a nagy közös cél érdekében, a szocializmusért.

HARTMANN TIVADAR

ÜVEG
Gyógyszeres, vegyszeres, kozmetikai és egészségügyi üveg és porcellánáruk, kenőcs és krémtégelyek, demyonok, ballonok
FRIED
Telefon: 226-023.
Budapest, VII., Akácfa-utca 32.

1848-49. évi szabadságharcban résztvett gyógyszerészek névsora

1. Apostol János hadnagy
2. Bertsinszky Károly káplár
3. Bodnárcsik József táb. főgyógyszerész
4. Fábry Dániel hadnagy
5. Fáczányi Ármin táb. gyógyszerész
6. Fényhalmi Antal százados
7. Follinus János százados gyógyszerész
8. Gerzsó János százados
9. Handtel Károly káplár
10. Jaczkó Ede főhadnagy gyógyszerész
11. Jeney Lajos táb gyógyszerész
12. Kisszely Imre irg. r. tag. gyógysz. hadnagy
13. Kovács Albert őrnagy gyógyszerész
14. Krausz József táb. gyógyszerész
15. Leifer János százados gyógyszerész
16. Pillich Ferenc hadnagy
17. Reichenberg Károly táb. gyógyszerész
18. Schilhanek György százados gyógyszerész
19. Szerényi Vince hadnagy
20. Szigethy Kálmán hadnagy
21. Szitkey Benno irg. r. tag. gyógysz. százados
22. Tamássy Károly százados
23. Prof. Than Károly főtüzér*
24. Tóth Ferenc táb. gyógyszerész
25. Trestyánszky Károly táb. gyógyszerész
26. Várady Lajos hadnagy
27. Vietoris József táb. főgyógyszerész
28. Vollaritz Elek táb. gyógyszerész
29. Wágner Dániel lőszeres tiszt
30. Weiszkopf Ignác őrnagy gyógyszerész
31. Zeller István főhadnagy

STEPHANUS NÉMETH ARCHIVARIUS ET APOTHECARIUS

* Mint gyógyszerész gyakornok kezdte fényes pályafutását, ezért magunkénak tartjuk.

Balfi Gyógyiszap
2 kg-os tégla — Priv. és egyl. csom.
Rendelhető: OTI — OTBA — GySEV-nél
Ferrduplin
Arsenferrduplin
Forgalomba hozza:
Oroszlán Gyógyszertár Sopron
Közvetlen rendelés előnyös.

CAUSYTH-tabletta ÉRTA
OTI-ra szabadon rendelhető

Október 9.-én este az Aranydiplomák kiosztása.

A centenárumi gyógyszerészi kiállításról

A Magyar Gyógyszerészek Centenáris Bizottságának működéséről, célkitüzéseiről és a munka előre haladásáról kartársaink időről időre „A Gyógyszerész" hasábjai utján értesültek. A gyógyszerészi szakma lelkes vezetőinek kezdeményezésére már hosszu idő óta folynak az előkészületek arra, hogy a magyar gyógyszerész-társadalom méltóképpen megünnepelje az 1848-as forradalom és szabadságharc száz éves fordulóját. Kezdettől fogva az volt a törekvés, hogy a centenárium megünneplése a gyógyszerész-szakma teljes egészének megmozdulása legyen. Ebből az összefogásból és cselekvési készségből gyönyörü tervek és alkotások születtek, amelyek biztositják a centenáriumi hét nagyvonalusságát és értékét, de nem egy közülük maradandó jellegü, amely hirdetni fogja, hogy a magyar gyógyszerészek az 1848-as hagyományok szellemében dolgoznak és haladnak előre a népi demokrácia utján.

Kartársaink „A Gyógyszerész" e számában megjelenő közleményekből tudomást szerezhetnek a fenti célkitüzések megvalósitásáról, amelyek közül egyik legjelentősebb a szociális gondolat gyönyörü alkotása, a „Kazay Endre gyógyszerész otthon" létesitése.

A Bizottságot már a legelső időtől foglalkoztatta az a terv, hogy a gyógyszerészet történetét és egyben jelenét is feltüntető kiállitás rendeztessék. Később ennek az elgondolásnak a pontosabb kialakulásakor született meg az állandó jellegü gyógyszerészi muzeum létesitésének a terve, amely a történeti gyógyszerészetet, a multat, ennek emlékeit foglalja magába, a gyógyszerészi müködés jelenét pedig a Centenáriumi Gyógyszerész-Héten rendezendő kiállitás demonstrálja. Sok előkészitő munka, tárgyalás és lelkes tervezgetés után, melyben a Bizottság tagjain kivül résztvett a szakma minden tagozata, magánosok és intézmények egyaránt, ma már ott tartunk, hogy a kiállitás terve és a megvalósitás módja pontosan körvonalazott, sőt az anyag nagy része már együtt is van és nagy ütemben folyik a munka a teljes befejezés felé.

A budapesti Egyetemi Gyógyszerészeti Intézetben megrendezésre kerülő gyógyszerészeti kiállitás célja az, hogy összefoglalólag ismertesse a gyógyszerészi pálya lényegét, a gyógyszerész müködését; gyüjteményszerüleg mintegy továbbképzési céllal bemutassa a szakember számára a modern gyógyszerészi gyakorlatban használatos eszközöket, alkalmas módon szemléltesse az ujabb eljárásokat és módszereket, a rokonszakmák és az érdeklődő nagyközönség számára pedig a kiállitás kifejezi azt, hogy a gyógyszerész magas tudományos és gyakorlati felkészültségével, mint a közegészségügy egyik fontos tényezője dolgozik a köz érdekében az egészség megvédése és annak helyreállitása, egyszóval az emberi élet szebbé és boldogabbá tételének érdekében.

A kiállitás — miként ez az alábbi összefoglaló ismertetésből is kitünik — tartalmazza azoknak az anyagoknak, eszközöknek stb. a gyüjteményét is, amelyekkel a gyógyszerész a nyilvános vagy közületi gyógyszertár tudományos kutató- vagy gyógyszervegyészeti gyári laboratóriumban dolgozik.

A kiállitási anyag összeállitásában és annak elrendezésében résztvett a Népjóléti Minisztérium, a hazai egyetemek gyógyszerészhallgatók oktatásával foglalkozó intézetei az egyetemi gyógyszertárak, a M. M. Sz. Sz. Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya, az Országos Gyógyszerész Egyesület, a Bpesti Gyógyszerész Testület, a betegségi biztositó intézetek házigyógyszertárai, igen sok magángyógyszertár, a gyógyszervegyészeti gyárak, és gyógyszergyártással foglalkozó laboratóriumok és üzemek, a gyógyárunagykereskedők stb. A kiállitáson bemutatásra kerül a budapesti Egyet. Gyógyszerészeti Intézet felszerelése és különféle gyüjteménye is.

A kiállitás anyagát általában három csoportba lehet sorolni: 1. gyógyszerek, 2. a gyógyszerész müködését szemléltető összeállitás és 3. gyógyszerészi és egészségpolitikai felvilágositó propaganda.

A gyógyszerek különböző eredetének megfelelően a kiállitás számos különböző gyógyszergyüjteményt tartalmaz. Igy a gyógynövényeket a friss növényt tartalmazó szépen konzervált gyüjtemény mutatja be, továbbá a növény lepréselt, megszáritott példánya és üvegre festett, átvilágitható szines képe is demonstrálja. A növényi drógok egészben, valamint apritott, illetve poritott formában is szerepelnek a kiállitáson. Külön összeállitás mutatja be a gyógynövénygyüjtést és feldolgozást. Igen tanulságosak a különböző hazai ehető és mérges gombákat ábrázoló modellek és képek is.

A galenusi készitményeket ugyancsak szép gyüjtemény tartalmazza.

Gondosan összeállitott gyüjtemény mutatja be a kémiai eredetü gyógyszereket. E csoportba kapcsolódik be a gyógyszervegyészeti gyárak és üzemek kiállitási anyagának egy része is, amely szemléltető módon, számos szerves gyógyszerkészitmény szintézisét ábrázolja, minden esetben feltüntetve az előállitás során végbemenő vegyfolyamatokat, a kiindulási alapanyag, a köztes termékek és a kész gyógyszer egyidejü bemutatásával. E mellett még számos más gyógyszer és a gyógyászatban használatos anyag gyártását is feltünteti a vegyészeti gyárak kiállitási anyaga. A kémiai eredetü gyógyszerekhez tartozik az olyan ásványokat magában foglaló gyüjtemény is, amelyek gyógyászatban használatos alkatrészt tartalmaznak, vagy valamely gyógyszer előállitásában szerepelnek alapanyagként.

A hazai gyártmányu sebészeti kötözőszereket és gyógyászati segédeszközöket ugyancsak megtaláljuk a kiállitáson. Meg kell emlékezni még a hormonkészitmények előállitásának alapjául szolgáló állati mirigyek gyüjteményéről is.

A kiállitásnak a gyógyszerészi müködést ábrázoló részében első helyen emlitjük a recepturai vonatkozásu anyagot, amely a vénykészités egységesitését szolgálja. Ennek értelmében az ujabb elméleti s gyakorlati ismeretek és megállapitások figyelembevételével fontos megállapitásokat és hasznos tanácsokat tartalmazó ábrák, felhivások, és utmutatások lesznek. A vénykészités korszerü eszközei és felszerelése ugyancsak megtalálhatók itt.

A gyógyszereknek a gyógyszertár laboratóriumában történő előállitását érdekes kiállitási anyag demonstrálja. Pl. a galenusi készitmények előállitása során bemutatásra kerül a kiindulási alapanyag, az előállitás helyes módja, továbbá az ahhoz szükséges eszközök. A gyógyszertári laboratóriumban alkalmazott korszerü készülékek és gépek is minden bizonyal érdeklődésre tarthatnak számot. Igen érdekes lesz egyes magán- és közületi gyógyszertárak által összeállitott kiállitási anyag is, amely azt mutatja be, hogy a gyógyszertár laboratóriumában, hozzáértéssel és ambicióval milyen sok szervetlen és szerves gyógyszer állitható elő aránylag egyszerü módon, a gyógyszertárban egyébként is meglévő eszközökkel. Külön rész foglalkozik az injectiók és steril oldatok gyógyszertári és nagyüzemi előállitásával.

A gyógyszervizsgálat és általában a gyógyszerészi tudományos kutató munka is megfelelően képviselve lesz. A gyógyszervizsgálatokhoz a gyógyszertári kis laboratóriumban, valamint a minden követelménynek megfelelően felszerelt kutató- és vizsgáló laboratóriumban használatos eszközök és müszerek, a használatuk leirását és szerkezetük ábrázolását feltüntető és számos ujszerü vizsgálati módszer ugyancsak szemléltetően ábrázolva kerül bemutatásra.

A gyógyszerészi tudomány müvelése során magyar kutatók elért eredményeit tünteti fel a kiállitásnak az a része, ahol az egyetemi intézetekből közölt dolgozatok, szakkönyvek, gyógyszerészdoktori értekezések, továbbá a „Gyógyszerésztudományi Értesitő" és „A Gyógyszerész" évfolyamai lesznek kiállitva. Bizonyára felkelti majd a kartársak figyelmét a külföldi gyógyszerkönyvek gazdag gyüjteménye is.

A kiállitás külön része lesz a Népjóléti Minisztérium által összeállitott egészségpolitikai anyag, amely az egészségügyi kormányzatnak az egészség megvédése és a munkaképesség helyreállitása érdekében kifejtett nagyarányu munkásságát, a népbetegségek elleni küzdelmét és az e téren elért igen jelentős eredményekről való beszámolót szemlélteti. Grafikonok, ábrák, rajzok sokasága demonstrálja, hogy a kormányzat a felszabadulás után egyre fokozódó mértékben milyen hatalmas összegeket fordit szociális célokra, ingyen gyógyszerek juttatásra, a dolgozók üdültetésére, stb. Számos kép és ábra foglalkozik az egészségvédelem feladataival, a helyes testápolással, a fertőző betegségek elleni védekezés módjaival stb., mely ismeretek és ezek terjesztése szorosan összefüggenek a gyógyszerész tevékenységének és hivatásának közegészségügyi jellegével.

Ezzel a résszel kapcsolatos a különböző betegségi biztositó intézetek müködését, ezek teljesitményeinek méreteit feltüntető, képekkel és ábrákkal tarkitott, s a fejlődésüket történetileg követő és ábrázoló kiállitási anyag.

A gyógyszerészi hivatást [illegible]ertető jelmondatok is lesznek a kiállitáson, melyek [illegible]zakmán kivülállók körében kivánják a gyógyszerés[illegible]k és munkájának megismertetését és megbecsülését szolgálni.

A gyógyszerész szakma statisztikai adatait tartalmazó anyagot a Szakszervezet és a gyógyszertártulajdonosok érdekvédelmi testületei állitják össze.

Az itt leirt tájékoztató csak nagyvonalakban, vázlatszerüleg ismerteti a gyógyszerészi kiállitás anyagát. Inkább csak a rendezés irányelveit és a főbb csoportokat tartalmazza. Pontos beszámolót adni a kiállitás teljes anyagáról — amikor e sorokat irjuk — természetesen még nem lehet, mert hiszen most folyik az eddig elkészült és beérkezett gazdag anyagnak az elrendezése, de még egyre tart az anyag beküldése. Már a kiállitás eddig elkészült része is biztositja azt, hogy mind kartársaink, mind más szakemberek, de az érdeklődő nagyközönség részére is sok tanulságos, ismeretgyarapitó és egyben érdekes anyagot mutat be majd a kiállitás. Kérjük kartársainkat, hogy a centenáriumi héten keressék fel a kiállitást, amely a maga nemében ujszerü, amennyiben hazánkban ilyent a mostani méretekben eddig még nem rendeztek.

DR. KEDVESSY GYÖRGY

SOMOGY VÁRMEGYE KÖZKÓRHÁZA
KAPOSVÁR.
ált. 1335/1948. szám. G.

Pályázati hirdetmény.

Somogy vármegye kaposvári közkórházánál megüresedett gyógyszerészi, ellenőri, irodatiszti és három altiszti állásra miniszteri hozzájárulás alapján pályázatot hirdetek. A gyógyszerészi állás pályázata a vármegye Főispánjához, az ellenőri és irodatiszti pályázatok a vármegye Alispánjához, az altiszti állások pályázatai hozzám cimzendők, de az összes állások pályázatai a kórház igazgatójánál nyujtandók be továbbitás végett 1948. ÉVI OKTÓBER HÓ 15-IG.

Az egyes állások illetményét a besorolás alapján a 4960/1948. Korm. rendelet, valamint a 8250/1948 Korm. rendelet szabályozza.

A kérvényhez csatolni kell a következő mellékleteket:

1. Születési, anyakönyvi kivonat.
2. Magyar honosságot igazoló hatósági bizonyitvány.
3. Hatvan napnál nem régibb keletü hatósági erkölcsi, valamint a családi állapotot igazoló bizonyitvány.
4. Közszolgálatra alkalmas szellemi és testi épséget igazoló ujkeletü tisztiorvosi bizonyitvány.
5. Szakképzettséget, illetve iskolai végzettséget igazoló okmányok (gyógyszerésznél a gyógyszerészi oklevél, valamint az önálló gyógyszertár vezetésére jogositó vizsga letételéről szóló bizonyitvány approbatio, ellenőrnél érettségi, államszámviteltani vizsga.)
6. Rövid életleirás.
7. Igazolóbizottság határozata, vagy ha a pályázót nem vonták igazoló eljárás alá, ennek indoka.
8. Esetleges eddigi alkalmaztatásról szóló müködési bizonyitvány.
9. Esetleges polgári közszolgálatban való alkalmazást igazoló okmányok.

Amennyiben pályázó jelenleg is közszolgálatban áll, ugy a pályázathoz a fenti okmányokat helyettesitő törzskönyvi lap csatolandó.

DR. LANG MIHÁLY sk.
igazgató-főorvos.

Október 11.-étől tudományos előadások.

Jó munkát, szaktársaink!

Meg kell emlékeznünk arról a nagyszerü megmozdulásról, amely az egész szakmán végigvonult és sorompóba állitott minden olyan laboránst és technikát, akik tovább akarják képezni magukat a szakmunkás-tanfolyamon Eleinte csak néhányan jelentkeztek, alig tizenhuszan, aztán ahogyan nőtt a bizonyossága annak, hogy a tanfolyam meglesz, egyre nagyobb csoportokban adták be kérvényüket a szakszervezethez. Jöttek Pestről és vidékről, még Sárospatakról is, hogy otthagyják az állásukat, s feljönnek a pesti rokonaikhoz és összehuzzák magukat és nélkülöznek csakhogy ezt az először adódó lehetőséget kihasználják Csakhogy végre sok évi müködésük után valóban a magyar népi demokrácia szakmunkásai lehessenek.

A gyógyszertári dolgozóknak ezt a tömegmegmozdulását fel kell jegyeznünk az utókor számára. Rá kell mutatnunk arra, hogy milyen szomjas lehet a tudásra maga a hivatásának élő gyógyszerész, ha még a kezük alatt dolgozó segédmunkás szaktársaink is ennyire sóvárognak a továbbképzés után

Mert nem igaz az, hogy ezeket a szaktársainkat csak az vonzza, hogy a szakmunkástanfolyam elvégzése után több lesz a keresetük. Az vonzza őket, hogy tanulhassanak. Hogy végre megtanulhatják és belemélyedhetnek abba, amit eddig évek hosszu során keresztül csak gépiesen csináltak.

S van még egy nagy tanulsága is ennek a csoportos jelentkezésnek: az, hogy ők velünk vannak és nálunk is akarnak maradni. Az, hogy ezek a szaktársaink együtt élnek és velünk együtt akarnak beleépülni a magyar közegészségügy országos hálózatába.

S amikor az utunk az Egészségügyi Szakszervezetbe vezet, komoly példamutatás ez mindenfelé, komolv bizonyiték a mellett, hogy összetartozunk, együtt vagyunk és együtt is akarunk maradni. Mert nem azért megyünk át a közeljövőben az Egészségügyi Szakszervezetbe, hogy utközben lemaradjanak hanem azért, hogy hitet tehessünk mellette: ők a mi szaktársaink, akik velünk együtt egyre szervesebben bele akarnak épülni a népegészségügy országos hálózatába

Jönnek, jelentkeznek, egyre ujabb csoportokban vonulnak fel azok a szaktársaink, akik el akarják végezni ezt a tanfolyamot Mi itt az országos szakszervezeti taggyülés megnyitása előtt — nem üzenhetünk nekik mást, csak annyit: *jó munkát, szaktársaink!* tanuljatok, nőjjetek meg tudásban, hogy hasznos tagjai lehessetek a magyar közegészségügynek, s az egész magyar népi demokráciának!

S hadd mondjunk még el itt valamit, anélkül, hogy kérkedni akarnánk vele Mert természetesnek kell vennünk, hogy a környező népi demokráciák minden vonatkozásban, minden kulturális, szociális és tudományos megmozdulásukban segitik egymást, s hol az egyik ország mutat példát a másiknak, hol mi nekik. hol az nekünk. Hadd mondjuk el, hogy ezzel a szakmunkás-tanfolyammal, amelyre most való sággal özönlenek lelkes és tanulnivágyó szaktársaink, mi adtunk példát a szomszédos Romániának, román kartársainknak és szaktársainknak Hozzánk fordultak azzal a kéréssel, tájékoztassuk őket, hogyan csináltuk, mire akarjuk azon szakmunkásainkat megtanitani, kiket bocsájtunk a tanfolyama, mennyi ideig tart és milyen vizsgákra kötelezzük azokat, akik ezt a tanfolyamot elvégzik. Mi megirtuk, bőségesen tájékoztattuk román kartársainkat és valószinü, hogy néhány hónappal a mi tanfolyamunk megindítása után — már a román szakmunkás-tanfolyam is megnyilik.

Igy kapcsolódik össze, igy lesz eggyé, itt és ott, az a célkitüzés, amely a népi demokráciák sikján biztos léptekkel halad a szocializmus minél teljesebb kiépitése felé.

(sz.)

Hirdetőink szives figyelmébe:

Hirdetési dijaink 1948. május 1-től a következők:

1/8 oldal megjelenésenként		125.— Forint
1/4 oldal	„	200.— Forint
1/2 oldal	„	360.— Forint
1/1 oldal	„	700.— Forint
Apróhirdetés 3 sorig		50.— Forint

A kötésben lévő hirdetésekre a fenti árak nem vonatkoznak

FUNGIN

PENICILLIN tartalmu magyar készitmény.
Penicillin érzékeny baktériumok okozta gennyedések **helyi** kezelésére.
Forgalomba kerül: 3 x 5, 5 x 10, 10 x 5 és 1 x 50 kcm-es üvegekben

Phylaxia Szérumtermelő Rt.

Október 10.-én a Szakmunkás-tanfolyam megnyitása.

Mit állitunk ki a Gyógyszerészi Muzeumban?

A Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság Értesitőjének egyik régi száma akadt a kezemben a minap. Nagytakarítást tartottak otthon és ilyenkor ugy illik, hogy a házigazda is rendbeszedje könyves szekrényét. És ahogy beleforgatok ebbe a 20 éve napvilágot látott füzetbe, néhai Ernyey József előadásának leirását látom magam előtt, amely általában a külföldi gyógyszerészi muzeumok ügyét tárgyalja. Ugy rémlik előttem, hogy valami csekélyke köze szerény személyemnek is volt e cikkhez és valóban: én készitettem e közleményben látható fényképfelvételeket a Nemzeti Muzeumban lévő gyógyszerészi régiségekről. A régiségeknél jobban ugyanis csak a fotómüvészetet kedveltem már gyermekkorom óta, igy érthető, hogy örömmel vállalkoztam Ernyey József felkérésére erre a csekélyke kis szivesség-re, amely arra is módot nyujtott nekem, hogy a fotografálás ürügye alatt többizben bepillanthattam ennek a kedves, zárkózott embernek belső életébe és második otthonába: muzeumi munkahelyére.

Magam előtt látom most Ernyey személyét és hangját is hallani vélem, ahogy cikkét olvasom. Keserü érzésem támad, mert ahogy átfutom a régi sorokat, azok vádlón merednek minden gyógyszerész felé: „Gyüjtenek már gombot, vasuti jegyet, szinlapot és levélbélyeget, az orvostörténelem vagy a gyógyszerészet emlékeinek az egész kulturhistóriára kiható jelentőségét azonban kellőleg értékelni nem tudták sehol. Ez a hiány annál feltünőbb, mert a részletezésben, mint emlitettük, már a muzeumok eljutottak odáig, hogy pl. a kerámikát anyag és máz szerint, müipari cikk gyanánt, az üveget ugyancsak sok csoportban, külön-külön válogatják, mindannyinak saját külön osztálya, nem ritkán extra-muzeuma van. Helyet kapott már az asztalosmunka is a közgyüjteményekben, pl. ládának, sőt mi több, patikai állványnak feldolgozva. De ahogy ezek a részletek: cserép, üveg és deszka patikává egyesitve mit mondanak az iparmüvészet határain tul, arra a tudósvilág még nem kiváncsi."

Keserü szavak ezek annál inkább, mert igaza volt annak, aki pályáját féltő szeretetében mindezeket elmondotta. És most 20 év elteltével mégis büszke örömmel állapithatjuk meg, hogy Ernyey József intő szava nem volt a pusztában elhangzó szó, mert ime, alig néhány hét választ el a muzeum felavatási ünnepélyétől. Annál is nagyobb örömmel regisztráljuk ezt az eseményt, mert a mi álmaink megvalósulását is látjuk ebben, hiszen a budapesti Egyetemi Gyógyszerészeti Intézet közel másfél évtizedes eziránvu munkássága és ezalatt egybegyüjtött relikviái is ezt a végcélt szolgálták a magyar gyógyszerészi kultura érdekében. Addig is, amig kartársaink személyesen tekinthetik meg a Muzeumot, a gyógyszerészi Centenáris Bizottság felkérésére szivesen vállaltam azt, hogy rövid áttekintés keretében ismertetni fogom a Muzeumban elhelyezett tárgyakat.

Jer azért kedves Olvasóm, hogy elvezethesselek a Hőgyes Endre-utca 7. szám alatti Egyetemi Gyógyszerészeti intézet hátsó udvarába, ahol árnyas fák alatt csinos 4 ablakos házacskának falán fehér márványtábla hirdeti, hogy Ernyey József álma valóra vált. A bejárati ajtón át kis előtérbe jutunk, ahonnan két ajtó nyilik egy kisebb és egy nagyobb terembe. A kisebb terem a régi könyvek, folyóiratok és okmányok tára. A XVI. századtól napjainkig több száz kötet pompás régiségek — köztük Paracelsus munkái is — régi pecsétes kutyabőrök, gyógyszerészi, sebészi, orvosi, stb. oklevelek. A falakon régi képek: hazai és külföldi hires gyógyszerészek, egyetemi profeszorok, közöttük Thán, Lengyel, Bókay, Jakabházy, Deér, Ströcker, Karlovszky müvészi olajképei. A gyógyszerészeket oktató régi tanárok képei, s kitünő karikaturái. Egy régi gyógyszerészi térkép is látható itt, amely feltünteti, hogy 1888. évben Magyarországon hol volt gyógyszertár.

Az okmánytárból térjünk most a Muzeum nagy szobájába. A falak mellett körösközül üvegvitrinek állanak, a terem közepén kb. 5 méter hosszu kétoldalas üvegszekrény, telve régiségekkel. Lássuk csak sorra mindezeket. Az Aquincumi Muzeum reliquiáival kezdjük. A Krisztus utáni I—IV. századból sebészeti eszközök bronzból és csontból, fémkanalak, gyógyszeres ládikák kézimérlegek, balzsamtartók, üvegedények, különféle kések, fogók, csipeszek, kanalak, fülváják, szondák olyan épségben, mintha készitésük alig 60—70 évre tekintene vissza. Ernyey hagyatékából régi fényképezőgép, csillagászati távcső, összerakható térképtokban, Römer első gyufája, régi mikroszkópok, alchimista görebek, porcellán állványedények, a XVII—XVIII. századból Gyógyszertári régi laboratóriumi felszerelések, kanalak, mérlegek, dörzscsészék, régi sulyok, alchimista órák, homeopatha gyógyszeres ládikák a XIX. századból származó porcellán-, fa-, üveg és kő állványedények. Beythe „Füves könyvek" 1515-ből, Pápai-Páriz: „Pax corporis"-a, Avicenna: „Canon medicinae"-je, Mélius Juhász Péter: Herbárium. Turócmegyei olajkereskedő képe a XIX. század elejéről, Winterl Jakab, Kitaibel Pál olajképe. Népies orvoslások gyógyszerei üvegekben. Receptek sora, amelyek egyrészt régiségük, másrészt olvashatatlanságuk által ragadják meg a szakember figyelmét. Régi lombikok, menzurák, laboratóriumi eszközök, egy igen régi tablettázó gép, ostyazáró készülékek; hatalmas törőmozsár az egyik sarokban abból az időből, amikor még törőhelyiség is volt külön a patikában. Amott szines képecskék csoportja, amelyek egzótikus népek gyógyitással kapcsolatos tárgyait, babonás szobrocskáit, kézi gyógyszertári ládáit tüntetik fel. Orvosi vonatkozásu erdélyi könyvek cimlapjai, a Magyar Gyógyszerészi Kultura Emlékei cimü kiadvány két külföldi neves festőmüvész gyógyszerészi vonatkozásu müveinek gyö-

nyörü színes mellékletei gyönyörködtetik itt az érdeklődőket.

Kötelességemnek vélem itt megemliteni azt is, hogy ezt a sok-sok régi ritkaságot csaknem darabonként szedtük össze, leginkább egyéni adományozás folytán. És ha elgondoljuk azt, hogy mennyi értékes és érdekes gyógyszerészi relikvia hever régi padlások, materiáliakamrák, laboratóriumok ismeretlen limlomjai között, mert — valljuk csak meg őszintén — tulajdonosuk sem tud róluk, igy hát nem is küldheti el nekünk a Muzeum számára, pedig ezek birtokában rövid időn belül szüksegek bizonyulnának a mai Muzeum férőhelyei és meg toldhatnánk azokat egy emelettel! Pedig biztosan hiszem, hogy hamarosan ez is be fog következni.

*

A Gyógyszerészi Muzeum létrejöttével kapcsolatosan különös köszönettel adózunk a magyar gyógyszerésztársadalomnak, akik anyagilag lehetővé tették a Gyógyszerészi Muzeum berendezésének elkészitését, továbbá azoknak a Kartársaknak, külön-külön és egyetemlegesen, akik anyag beküldésével Muzeumunk benépesitését lehetővé tették és ezáltal nemcsak kulturális cél szolgáltak, hanem az egyetemi oktatás ügyének is felbecsülhetetlen szolgálatot tettek.

DR. NÉMEDY IMRE

A Gyógyszerészi Muzeum részére beküldött ill. felajánlott tárgyak jegyzéke 1948. szeptember 25-ig

Beke Gyula, Kismarja: 1 drb. régi könyv.

Benedicty József, Békés: Több régi gyógyszerészi használati tárgy és gyógyszerészi vonatkozásu régi irat.

Dr. Bittner Emilné: 2 drb. régi gyógyszertári állványedény (bemutatásra)

Budapesti Egyetemi Gyógyszerismereti Intézettől: 9 drb. régi mikroszkóp.

Egyetemi Gyógyszertár Pécs: A IV. Magyar Gyógyszerkönyvben hivatalos galenikumok gyüjteménye.

Ernyey Kálmán, Budapest: Ernyey József hagyatékából 100 kötet régi könyv.

Folkmann Ferenc, Rakamaz: 3 kötet régi könyv.

Funk József, Budapest: 11 drb. régi gyógyszertári és laboratóriumi eszköz.

Dr. Gruber Alajos, Budapest: 1 kötet régi könyv.

Gyógyszerészhallgatók Segély- és Önképző Egyesülete könyvtárából: 193 kötet régi könyv és 3 drb. festmény.

Dr. Halmai János: 16 drb. régi gyógyszertári kémiai eszköz (bemutatásra).

Hatvani Géza, Budapest: 5 kötet régi könyv.

Juszt Frigyes, Szeged: 5 drb régi gyógyszertári állványedény.

Kilián Béla Tamási: 2 kötet régi gyógyszerészi folyóirat.

Kochmeister Frigyes cég: 3 drb. régi gyógyszertári taxa és 1 drb. régi gyógyszerészi vonatkozásu irat.

Kolbay Rudolf, Dévaványa: több régi gyógyszerészi használati tárgy.

Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság: Az Értesitő teljes sorozata 21 kötet, továbbá a Társaság kiadványaiból 6 kötet.

Dr. Mozsonyi Sándor: 3 kötet régi könyv.

Dr. Némedy Imre: 1 kötet régi könyv.

Németh István (OTI): 1 régi könyv.

Salamon Béla, Szigetvár: 18 drb. régi könyv és 2 drb. régi készülék.

Szepesváry Gábor, Karcag: 2 drb. régi gyógyszertári állványedény.

Dr. Végh Antal: 1 drb. régi könyv.

A Magyar Gyógyszerészek Centenáriumi Bizottsága köszönetet mond a fenti tárgyak beküldőinek, felajánlóinak, hogy adományaikkal jelentős mértékben elősegitették a Muzeum megvalósitásának lehetőségét.

606/1948. szám.

Pályázati hirdetmény

A Magyar Állami Szénbányák Rt. dorogi Bányatárspénztára a Magyar Népjóléti Miniszter 191/156/1948. N. M számu rendeletével engedélyezett házigyógyszertárának egy vezetőgyógyszerészi és egy beosztott gyógyszerészi állására nyilvános pályázatot hirdet. Az állásokban ideiglenes megbizott gyógyszerészek működnek. A vezető-gyógyszerész kötelessége a házigyógyszertár adminisztrativ vezetése és a gyógyszertári munka ellátása, a beosztott gyógyszerész kötelessége a gyógyszertári munka ellátása. A megválasztandó gyógyszerészek javadalmazása a mindenkori gyógyszerész kollektiv szerződésben megállapitott készpénz és a bányaüzem külszini alkalmazottait megillető természetbeni járandóság. A megválasztandó gyógyszerészeknek jelenleg lakást biztositani nem tud a Bányatárspénztár.

A bélyegtelen pályázati kérvényt a jelen pályázati hirdetménynek „A Gyógyszerész" lapban való megjelenésétől számitott 15 napon belül kell a Bányatárspénztárhoz (Dorog) benyujtani, vagy oda postán beküldeni. A pályázathoz mellékelni kell:

1. a magyar állampolgárságot igazoló hatósági értesitést,
2. születési anyakönyvi kivonatot,
3. a gyógyszertár vezetésére feljogositó gyógyszerészi oklevelet,
4. a működési kimutatást, a vonatkozó működési bizonyitványokkal együtt,
5. a két hónapnál nem régibb keletü hatósági erkölcsi bizonyitványt,
6. az igazolásra vonatkozó összes határozatokat,
7. az egészségi állapotot igazoló, két hónapnál nem régibb keletü tiszti főorvosi bizonyitványt,
8. rövid életrajzot és az abban foglalt adatok valóságát igazoló okiratokat,
9. joghatályos nyilatkozatot arról, hogy a folyamodónak van-e közforgalmu gyógyszertári jogositványa.

A pályázatban résztvehet minden teljesjogu gyógyszerész, előnyben részesülnek azonban, akik valamelyik intézeti gyógyszertárban működtek.

Az alkalmazandó gyógyszerész jogait és kötelességét a létesitendő szerződés határozza meg.

A fentebb megállapitott határidő után benyujtott kérvények érdemi tárgyalás alá nem vehetők.

Dorog, 1948. szeptember 15.

MAGYAR ÁLLAMI SZÉNBÁNYÁK RT.
DOROGI BÁNYATÁRSPÉNZTÁRA.

Október 10.-én a Kabay János-dijak kiosztása.

„Demokrácia" 1941-ben

A Gyógyszerészi Szemle 1941. junius 28.-i számából közlünk egy igen figyelemreméltó közleményt. A cikk cime: „Kimondom kereken" és (Dr. n.) ur irta

„Némi csodálkozással, sőt enyhe meglepetéssel olvastam, hogy egyik szaklaptársunk, a „Gyógyszerészi Közlöny" a c i m e k e l t ö r l é s e mellett tört lándzsát a közelmult hetekben. Ne legyenek méltóságos, nagyságos megszólitások — jelentette ki a cikkiró —, maradjunk csak szépen a „tekintetes" mellett, az mutatja, hogy diplomásak vagyunk.

A teória kétségtelenül tetszetős, de ez nem tart vissza attól bennünket, hogy egy kissé visszanézzünk a multba.

A világháboru befejezése után végigsöpört rajtunk a vérgőzös vörös forradalom, amelynek egyetlen vivmánya a gerstlin kivül — a cimek eltörlése volt.

„Elvtársak" lettünk abban az időben valamennyien. Egyik napról a másikra elvtársam lett az utcaseprő, a hordár, a viceházmester, a verklis és a sarki cipőpucoló. Usztunk az egetverő demokrácia elvtárs-mentalitásának sokaknak tetsző szennyvizében, de titokban valamennyien kapkodtunk az éltető levegő után.

Friss levegőt azonban csak Kormányzó Urunk hozott, aki belovagolt fehér lovon Budapestre és helyreállitotta a régi tekintetes, nagyságos és méltóságos világot.

Csak emlékezzünk egy kicsit! . . . Milyen nagy örömmel szólitottuk akkor, akit illet, nagyságosnak, vagy méltóságosnak. Örültünk, hogy farbarughattuk a patkánydemokráciát."

*

Mondjuk ki mi is kereken? Inkább nem szólunk semmit. Ezek a megállapitások önmagukért beszélnek. Ez volt az a „friss levegő", amelyet ők hozsannával fogadtak és amelyért a fehérlovas bevonulás után folytatólagosan és fokozatosan 25 éven keresztül árulták ezt a szerencsétlen országot. És hogy mennyire elárulták, arról az a borzalmas kép tanuskodik, amely az ostrom után fogadta azokat az öntudatos munkásokat, akik szinte a tiz körmükkel kaparták életre a félig eltemetett gyárakat, megindították a villamosokat és helyreállitották a vasut országos hálózatát.

Még a Gyógyszerészi Szemle is szükségesnek tartotta, hogy ezt az otromba cikket megirja a méltóságosok és kegyelmesek felszabaditása érdekében.

Most került a kezünkbe a Gyógyszerészek Nemzeti Szövetségének teljes névsora, vezetőségével és jegyzőkönyveivel együtt. Ebből pedig egyelőre elég, ha annyit emlitünk, hogy határozatot fogadtak el a gyógyszerészi működés olyértelmü kiszélesitésére, hogy szervesen bekapcsolódnak a biológiai eugénika területére és kihasználják a gyógyszerész nem nélkülözhető szaktudását a fajkutatás nemes, nagyvonalu feladatában.

Igy dolgoztak ők 1941-ben és igy dolgoztak ők egy negyedszázadon keresztül, azóta, — ahogyan ők mondják —, amióta Horthy Miklós fehér lován bevonult Budapestre.

Népjóléti „Értesitő"

Kevesen tudják, hogy ilyen is van és a Népjóléti Minisztérium Szakszervezeti Csoportja adja ki. Érdemes végigolvasni, hogy példát vegyünk arról a komoly épitő munkáról, melyről mult számunkban már megemlékeztünk. Különösen érdekes H a t v a n i Béla kartársunknak egy felszólalása, mely még jobban kihangsulyozza az ő közismert szerénységét.

Hatvani Béla min. o. tanácsos:

„A dicsőség főleg a munkásoké, de a dolgozók összességének a munkája bizonyitja az első tervév sikerét, mert a dolgozók, a kétkezi és szellemi munkások mindannyian sikeresen kivették ebben a részüket. Meghatottan mondok köszönetet és veszem tudomásul, hogy engem ért az a kitüntetés, hogy a minisztérium élmunkása lettem és az élmunkás kitüntetés jelvényének hordozója. Távol állt tőlem, hogy ilyenre számitottam volna, csak kötelességemet teljesitettem."

Crinex sol.
Heparin Vitrum inj.
Jodcholin inj.
Taumasthman
a gyógyárunagykereskedőknél
beszerezhető.

Furunkulusokhoz
Forti tapasz
Erényi: Diana gyógyszertár
VII., Somogyi Béla-ut 5.

Október 10.-én a 40 évnél hosszabb ideje a pályán működő kartársak diszoklevelet kapnak.

Könyvismertetés

Dr. HALMI J.: KOSSUTH-CSILLAG, VÉNUSZSARUCSKA. Gyógynövények, növények, drógok magyar népies és latin nevei. Budapest, 1948. — Kiadja a Magyar Gyógyszerészek Centenáris Bizottsága.

A gyógyszertári gyakorlatban igen sokszor nehéz kérdést okoz a drógok, vegyszerek, gyógyszerek népies elnevezése. Régebbi magyar nyelvü munkáink a könyvpiacon mér régen elfogytak és könyvkereskedésben nem kaphatók. Ha egy-egy gyógyszertárban még volt egy-példány, azt mint kincset őrizték, hiszen a kézieladás zavartalan lebonyolításának nélkülözhetetlen segédeszköze volt. A szerző igen becses munkát végzett, amikor a gyógynövényekre és növényi drógokra vonatkozó részt hangyaszorgalommal összegyüjtötte és megbirálva, megrostálva kiadta. Ez fáradságos munka volt, mert ezen a téren nagy a zavar. Ugyanis sokszor ugyanazt a növényt hazánk különböző részein más- és más neven ismerik, viszont gyakran egy névvel különböző növényeket neveznek el. Pedig a gyógyszerésznek nagyon jól kell tudnia, mit adjon, nemcsak az eladás miatt, de a kért dróg alkalmazása miatt is, hogy azt adjuk, amit a vevő óhajt és ne esetleg egy ellentétes hatásut. Ez azért is fontos, mert a drógok használata — különösen külföldön —, emelkedőben van és a publikum méltán ragaszkodik azokhoz, mert előnyös hatásait hosszu tapasztalattal megismerte. Bizik bennük, akárhonnan is hall ellenvéleményt. Idősebb kollégáink jól emlékezhetnek arra az időre, amikor néhány évtized előtt leszóltak akárhány drógot, gyógyszert, mely most legbecsesebb gyógyszereinkhez tartozik. A köznép által használt gyógynövények között nagyon sok értékes található. Hiszen Withering is a digitalis becses hatását szivbajoknál egy javasasszony teája révén ismerte meg. Csak nyitott szemmel, figyelemmel kell kisérni az alkalmazást, hogy az értéket ki tudjuk hámozni az esetleges elképzelt hatástól, babonától. Gondoljunk csak a penicillinre, melynek sikere arra ösztönözte a kutatókat, hogy pl. Oxfordban 3000 gyógynövényt vettek rendszeres hatástani vizsgálat alá.

Örömmel üdvözöljük azért a szerző fáradságos munkáját, hogy az elnevezések növénytani részét feldolgozta. Ennek a régen nélkülözött könyvnek a megirásával elsősorban a gyakorlatban működő kartársaknak könnyiti meg a vevőközönség pontos kiszolgálását, de fontos segédkönyve mindazoknak is, akik hazánk növényeivel tudományosan foglalkoznak.

DR. AUGUSZTIN BÉLA

(A könyv ára 10.— forint és szerkesztőségünkben is megrendelhető.)

Aranydiplomások

Az 1898-ban vagy azelőtt a budapesti egyetemen oklevelet nyert gyógyszerészek névsora, akiket aranydiploma elnyerésére terjesztettünk elő:

Bartha István,
Bittera Zoltán,
Bodnár József,
Bokor Jenő,
Boldizsár Imre,
Csatár Andor,
Draskovich Géza,
Fényes Lajos,
Funk József,
Galambos Béla,
Gáspár Árpád,
Götz Károly,
Hajniss Gyula,
Hinfner Jenő,
Horváth Kálmán,
Karlovitz Adolf,
Keszler Gyula,
Kilián Béla,
Kun Andor,
László Bertalan,
Maderspach Ferenc,
Magyary-Kossa Gusztáv,
Miksa Gyula,
Papp Dezső,
Radimetzky Zoltán,
Skoumál Jenő,
id. Szegő László,
Szücs Ernő
Wirker János,
Zilahy-Kiss Miklós.

Sedyletta tabletta

30x0.015
Szabadon rendelhető: OTI — MABI — MÁV — Szasa — Dobbi stb.

Podmaniczky gyógyszertár

Budapest VI. *Telefon: 120—201.*

Aranyérnél ajánljuk

Posterisan

kúpot és kenőcsöt.

HIREK

SAJTÓFOGADÁS. A Gyója tanácstermében szeptember 27.-én délután lezajlott a Centenáriumi Gyógyszerész Hét sajtófogadása. A Kazay Endre Gyógyszerész-Otthonról annak megteremtője, *dr. Losonczy György*, az aranydiplomásokról és a tudományos előadásokról *dr. Végh Antal*, a Gyógyszerészi Muzeumról *dr. Halmai János*, a szakmunkás-tanfolyamról *Fehér László*, az elismerő oklevelek kiosztásáról *Gerő Miklós*, a Kabay János-díjakról ugyancsak *dr. Losonczy György* tájékoztatta a sajtó megjelent küldötteit. „A gyógyszerészek az iskoláért" mozgalmat *dr. Turi* Pál ismertette. Majd *Mozsonyi* professzor beszélt Kabay Jánosról és *Kazay* Endréről. Végül Harangi Sándor az O. Gy. E. min biztosa szólt a sajtó küldötteihez. Az egész sajtófogadást *Székely* Jenő „A Gyógyszerész" szerkesztője hangolta össze és vezette le.

A Gyója vezetősége megvendégelte a megjelent hirlapirókat. A háziasszonyi szerep *Haraszti Sándornénak*, a Gyója titkárának jutott.

„A Gyógyszerész"

a Centenáris Gyógyszerész Héten csak néhány oldal terjedelemben jelenik meg, a teljes és részletes program pontos ismertetésével. Az október 31-i lap ellenben 64 oldalas lesz és már a Centenáris Gyógyszerész Hét vázlatos anyagát is magában foglalja.

Ez a kettős szám azonban nemcsak a Centenáris Gyógyszerész Hét fontosabb eseményeiről számol be, hanem elsősorban a kétéves „A Gyógyszerész" jubileumi száma is lesz. Ez a két év máskor nem is volna méltó az ünneplésre, de egy szakszervezeti lap életében ma ez a két esztendő, a felszabadulás után történelmi dátumként hat és élesen beleiródik — ha másba nem — a gyógyszerészi történelembe.

Itt említjük meg, hogy a Centenáris Gyógyszerész Hét teljes anyagáról képekkel, riportokkal, tudományos anyaggal kb. 200 oldalas Gyógyszerészi Album megjelenését tervezzük, mely előreláthatólag december közepén kerül a gyógyszerészi nyilvánosság elé. Ennek az albumnak, mely kihangsulyozza a Centenáris Gyógyszerész Hét messze sugárzó jelentőségét, külön szerkesztő-bizottsága is lesz. Ennek a szerkesztő-bizottságnak tagjai: Babusik Ferenc, Faragó Sándor, Hartmann Tivadar, Székely Jenő, dr. Turi Pál, dr. Végh Antal és Vizsolyi Endre.

Halálozás. Egész életét szorgalmas és hasznos munkában töltötte el **Hörk Dezső** kartársunk. Legutóbbi munkahelyén, a Muzeum gyógyszertárban megszakitás nélkül 35 évig szolgálta a közegészségügyet. Hosszas betegség után f. hó 15-én halt meg.

40 éves találkozónkat a Centenáris Hét keretében tartjuk meg. A megnyitón okóber 9-én részveszünk és vasárnap 10-én családias ebédre a „Vén Diófa" vendéglőben: I., Pálya-u. 8. jövünk össze 12-kor. Aki részt kiván venni, közölje **Spergely Bélával, XIV., Vorosilov-ut 25. Telefon: 296—452.** Mindenkit elvárunk.

Primoverol

Biztos hatásu Expectorans!

A Magyar Senega!

Készíti:

Szent Péter
gyógyszervegyészeti laboratórium
Budapest, V., Pozsonyi-ut 1.

AZ 1948. SZEPTEMBER 18.-ÁN MEGTARTOTT IGAZOLÓBIZOTTSÁGI TÁRGYALÁS HIREI. Gál Ferenc (OTBA főfelügyelő gyógyszerész): 60 napos felfüggesztés (az iratokat az ötös bizottsághoz felterjeszti jóváhagyás céljából, mint közalkalmazott.)

Erdei Sándorné: elhalasztva kifüggesztés hiánya miatt.

Jeszenszky Viktor: 3 évre foglalkozásának gyakorlásától eltiltva. Fellebbezett.

Dr. Tarpataki Pál: elhalasztva, kifüggesztés hiánya miatt és tanu kihallgatása céljából.

Dr. Simonyi Simonné: igazolva.

Héjja József: elhalasztva.

Schleifer Sándorné: elhalasztva.

Demián Zoltánné: irattárba helyezve; jelenleg is nyugaton tartózkodik.

Ekart Gábor: megszüntetve, mert 1947-ben már igazolva lett.

Bartha Tivadarné: nem jelent meg.

Pucsér Károly: nem jelent meg.

Dr. Győrffy Sánlorné: elhalasztva.

Madarász Aladárné Czukor Veronika: elhalasztva.

Sarnóczay Pál: elhalasztva.

Jövedelmező gyógynövénytermelés. A közeljövőben Varró Aladár Béla makói kartársunknak egy igen érdekes könyve jelenik meg a fenti címmel és tartalommal. Már előre felhivjuk a figyelmet a könyv főbb tartalmára: **Talajkiválasztás, talajelőkészités, trágyázás.** Részletes ismertetés a különböző talajok termő lehetőségeiről, azok előkészitéséről és megfelelő trágyázásáról. — **A vetés ideje, módja, a vetőmag mennyisége, palántázás.** Pontos utasitás a vetés idejére, a vetés

módjára, vetőmagszükségletre, a vetőmag termesztésére és a palántanevelés különböző módozataira. — **Termés begyűjtése, száritása, beszáradási aránya.** A veszteség nélküli begyüjtés dohosodás, megbarnulás nélkül szárítás és a beszáradás aránya különböző gyógynövényeknél. — **Tárolás, szállitás, értékesités, átvevő irányárak.** Az értékesitás lehetőségei, a gondos tárolás és szállitás fontos kérdései. Átvevő irányárak a mult évről. — **A vadontermő gyógynövények** gyüjtése és értékesitési lehetőségei. — Varró Aladár Béla kartársunk könyvének **előfizetési ára: 10 forint** és Szerkesztőségünkben is megrendelhető!

Halálozás Sulyos gyász érte ifj. Sándor Imre kartársunkat, akinek nővére, **Orbán Lászlóné** egy mütét következtében hosszu szenvedés után Budapesten meghalt. Meg kell emlékeznünk minden részvétünkkel erről a halálesetről, mert ifj Sándor Imre kartársunk 6 tagu családja pusztult el a deportálásban és rajta kivül csak ez az egyetlen nővére élte tul a felszabadulást. Rá kell döbbennünk ilyenkor, hogy mennyi borzalom, mennyi embertelenség érte az embert egészen addig, amig végre nyugodtan élhet és dolgozhat ebben a hazában.

Dr. H. v. CZETSCH-LINDENWALD: DROGOK SZÁRITÁSAKOR ÉS RAKTÁROZÁSAKOR BEKÖVETKEZŐ VESZTESÉGEKRŐL. (Öst. Apoth. Zeit. 209—211, 31—32 1948.) — Szerző vizsgálat tárgyává teszi a frissen gyüjtött drógok nedvességtartalmát. A frissen gyüjtött drógot leméri, 60 C fokon sulyállandóságig száritja és ismét leméri. A két mérés közti különbség százalékra átszámitva adja a dróg nedvességtartalmát. Szemléltető táblázatban közli több mint 70 drógon végzett kisérleteinek eredményét.

Dolgozatának második részében szerző azt vizsgálja hogy a sulyállandóságig szárított dróg különböző nedvességtartalmu levegőn 24 óra alatt hány százalék nedvességet tud felvenni. Eredményeit itt is jól áttekinthető táblázatban közli. S. E.

Szerkesztői üzenetek

ÉRDEKLŐDŐK: Csodálatos, hogy nagyon sok kartársunknak éppen most jut eszébe, amikor egy félévre lezárták a párt kapuját, hogy haladéktalanul belépjen a Magyar Dolgozók Pártjába. — Lehet, hogy éppen most és ezzel a lezárással kapcsolatban eszméltek rá az illetők pártunk hatalmas erejére és töretlen célkitüzéseire. Ez a felismerés azonban még nem nyitja meg előttük a párt lezárt kapuját — De egy kartársunk felveti azt a kérdést is: hogyan kerülhetne mégis közelebb a Magyar Dolgozók Pártjához? Erre nem üzenhetünk mást, mint hogy huzódjék közelebb a tömegszervezetekhez, igy elsősorban a Gyógyszertári Dolgozók Szakosztályához: a szakszervezethez. Itt mint párton kivüliek is hallgathatnak szakszervezeti szemináriumot és bekapcsolódhatnak minden olyan oktató-munkába, melynek alapján tapasztalt, valóban hasznos tagjai lehetnek a kapuit ujra kitáró munkáspártnak.

Dr. Lányi
gyógyárunagykereskedő
Budapest, VIII., Rigó-u. 10.
Telefon: 138—537
335—011

x Manuálist (lehetőleg Wondrasek) keresek. Szekeres gyógyszertár, Izsák (Pest megye.)

x Gyöngyösön jóforgalmu, berendezett reáljogu gyógyszertár eladó. — Dr. Fülöp György, Gyöngyös, lakás.

x Komoly forgalmu gyógyszertár bérbeadó. Érdeklődők levelét „Rentabilis bérlet“ jeligére a kiadóba kérem.

Buchwalder Zsigmond cég
gyógyszertári porcellán felszerelési cikkek, porcellán tégelyek előnyös beszerzése.
IV., Veres Pálné-utca 31. Telefon: 185—071.

x Készpénz vagy ingatlan fedezettel bérelnék sürgősen nagyforgalmu gyógyszertárat. — Ajánlatokat „Gyógyszerész“ jeligére

x **Gyógyszertári állványedényzet**, 150 darab, kisebb-nagyobb méretben, egy tételben olcsón eladó Gyógyszertár, Bősárkány.

a gyógyszerész

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV., Veres Pálné-utca 33. I. 1.
Telefon: 386—126.
Hivatalos órák: 9—5-ig.
Főszerkesztő:
SZÉKELY JENŐ
Telefon: 162—856.
Felelős szerkesztő és kiadó:
HARANGI SÁNDOR
Telefon: 344—311.
Laptulajdonos:
a M. M. Sz. Szakszervezete Gyógyszertári Dolgozók Szakosztálya.

Hoffmann József-nyomda, Bpest, VII., Kazinczy-u. 5.

„EMOL“ kanadai származásu magas vizfelvevő képességü Cholesterin tartalmu kenőcs és crém alapanyag Raktárképes, nem avasodó.
RONELGIN száraz crém alapanyag.
QUADROSEPT elsőrendü fertőtlenitő háziszer. üdit, frissit, szagtalanit.
Forgalombahozza:
Simonovits András gyógyszerész
VEGYIPARI ÉS KERESKEDELMI VÁLLALATA
BUDAPEST, VII. NYÁR-U. 38. Telefon: 220-856

Kochmeister Frigyes Utódai
gyógyárunagykereskedés
Ismét a békebeli felkészültségével áll b. vevői rendelkezésére
Budapest, V., Gr. Klebelsberg-u. 6
Telefon: 120—358, 120—615
Távirati cim: Pharmachemia Budapest

Simonyi Pál
gyógyárunagykereskedő
Budapest, VI., Jókai-tér 3
Waldheim tabletta és tea magyarországi lerakata
Az összes bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességeket, drogot, chemikáliát raktárról szállit.
Gyors és pontos expediálás helyben és vidékre.
Telefon: 123-269

Uj!
Tehéntej + rizsnyák + dextrin-maltose
LACTORIZAN
normál csecsemő táplálék.
Megszünteti a megbizható tej beszerzésének és eltartásának gondját.
Korlátlan mennyiségben kapható.
Krompecher Tápszergyár készitménye.

Értonicum keringési gyengeség kezelésére

PULSOTON - CHINOIN
(m oxy β amino-propylbenzol-hydrochlorid)

Injectio:
5 x 1 kcm amp. (0.02 g)

Solutio:
10 kcm (kcm-ként 0.02 g)